

KNJIGA 37

KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=37>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

Prikaz rezultata str. 721/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

05-01-2016 16:08#721

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

VIŠE PUTA SAM POČIMAO PISMA SA RIEČIMA: PSUJTE ME ALI ME NE TUCITE, (prvi (1) dio)

(piše Maks Luburić, general Drinjanin, svojim "Osobno nekim užim suradnicima" u pismu od 25. IV. 1964. Sadržaj pisma je jako zanimljiv a pismo se nalazi u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**" na strani 324/326.

Meni se je nedavno jedan čovjek iz Hrvatske javio i zamolio me da mu iz originala prekopiram ovo pismo, jer kako kaže da je pismo vrlo mutno i skoro nečitljivo. Odmah sam potražio to dotično pismo koje nije original nego kopija od mnogo i mnogih kopija, tako da su mnoga slova mutna i nečitljiva. Ja ću sada to pismo ovdje prepisati. Iz te kopije od kopije koju ja posjedujem, nastojat ću uz naočale i povećalo prepisati što bolje mogu, a ako neku riječ ne mognem odgonetnuti, to ću navesti da se zna. Otporaš.)

Uredništvo i Uprava

Madrid, 25. IV. 1964.

Dragi moji!

Više puta sam počimao pismo sa riječima: psujte me, ali me ne tucite. Ponavljam. Nisam spavao. Morao sam obaviti mnoge poslove izvan kuće, osobne i zajedničke. Mnogo posjeta, mnogo obaveza u Madridu, gdje smo pater Oltra i ja bili u kratko vrijeme u tri navrata. I treba živjeti, i obavljati tiskarske poslove. Ali sada sam, vjerujem, deset dana kod kuće, te ću pokrenuti OBRANU, napisati nekoliko izvješća ZAPOVJEDNOG SKUPA, okružno pismo za javnost, i pokrenuti materijal za dvije knjige. (Po svoj prilici radi se o knjigama (1) "**VOJNIČKI PRIRUČNIK**" Svezak I. (vojničke teme) i (2) "**ELEMENTI I METODE KOMUNISTIČKE GERILE**", one knjige tisane 1964. godine, mo.)

1. Pukovnik Štir.....nečitljivo (po svoj prilici se radi o knjigi "**ELEMENTI I METODE KOMUNISTIČKE GERILE**" koju je te godine napisao puk. Ivan Štir, mo) predgovor (taktika)

2. general Diaz de Villega: REVOLUCIONARNI RAT (prevod sa španjolskog) (DRINAPRESS je tiskao tri knjige španjolskog generala Diaz de Villegas (1) **REVOLUCIONARNI RAT**, knjiga br. 6. 1965., (2) **GRADJANSKI RATOVI I REVOLUCIJE**, knjiga br. 8. 1965., (3) **NAPADAJ I OBRANA**, knjiga br. 12. 1966. Ne samo da je ove knjige sa španjolskog na hrvatski jezik preveo general Drinjanin, nego je on ovim knjigama dao završnu riječ. U prvoj knjizi završna riječ je na stranici 156/171, druga knjiga završna riječ se nalazi na stranici 109/139, a treća knjiga završna riječ je na stravi 193/204. Ove završne riječi generala Drinjanina su kvas svih hrvatskih rasprava, svih hrvatskih dialog, kako desni tako i lijevi, tj. ustaških i partizanskih, bolje rečeno ustačkošnacionalističko hrvatski i partizansko/antinacionalističko hrvatski. Mo. Otporaš.)

Ovih dana otpravljamo Vam knjigu: SOCIJALNI ESEJI od pok. Felix Niedzielski (knjiga br. 2. 1964., mo) sa uvodom i predgovorom prof. Meheša. To je naučni rad o materijalizmu, historijskom i dijalektičkom materijalizmu, što je najviše trebalo.

Spremamo ogromni materijal vjerske prirode koji izlazi uz kolaboraciju jedne međunarodne i španjolske organizacije, veoma uplivne i moćne za našu budućnost. Izlazi i circular patra Oltra na hrvatskom, 200.000 svetih sličica 1.000 brošurica na hrvatskom jeziku. (Ovo 1.000 ja sam stavio jer se na kopiji vidi samo .000, a ja nadodao broj 1, a može biti i više. To ne znam. Mo. Otporaš.)

Tiska se i neobično pametna protuttovaka (**ova riječ je mutna, nečitljiva, mo**) propaganda na engleskom, koju je sastavio i poslao prof. Meheš o tome kako je Tito ubijao i progonio protestantske, židove, muslimane itd. a ne samo katolike. To je važno radi vlasti koju imaju protestanti u anglosanskom svijetu.

Bili smo i na sastancima sa predstavnicima Španjolskog Crvenog Križa, a Rude Erić je bio predstavljen Glavnom Predsjedniku, ... (**riječ nečitljiva, mo**) vlade. Za kraće vrijeme izlazi prvi broj nove revije: C R O A C I A sasma na španjolskom jeziku, za ovdje i 22 države Južne Amerike (**eto ni to nisam znao da postoje 22 druge države Latinske Amerike koje govore španjolskim jezikom; i ne krađu španjolski jezik kao svoj posebni jezici kao što to čine naši takozvani bošnjaci, krađu hrvatski i srpski jezik, mo.**) sa prikladnim pravilom.

Spremamo i posebni broj DRINE posvećena hrvatskoj ISTRI. Sazrijeva odlika za nastup KISH.KOMINFORME (**Ova riječ je vrlo mutna, mo**) Ovdje i s nama. Tu smo bili pokretači. Ne mogu sve staviti na papir, ni ovdje ne mogu činiti šta hoće, ali ruka je tu, misao je tu, volja je tu, i vrijeme i za nas radi. (**Tko iole ovo dobro pročita i proštudira, shvatit će misao generala Luburića i njegovu "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"** koja je upravo izišla u ovoj istarskoj DRINI br. 3/4 1964. godine. Sada mi je jasnije zašto mi se je taj čovjek iz Hrvatske javio i tražio od mene prijepis ovog pisma iz originala. Mo. Otporaš.) Svaki je dan više i onih iz Amerike, koji su odlučili da se ne daju živi pokopati. O tome ću pisati posebno i nadamo se da će tu Ante Došen, potpredsjednik Lige . u New Yorku i gl. tajnik Tomiša Grgić pokrenuti u obim Amerikama, koji vjeruju kao i mi i voljni su raditi.

Prvo demo sa Obranom, da iskoristimo ogromni materijal 10. travnja. Bar u Torontu, vjerujem dat će novi impuls. Nisam još dospio sve to srediti ali svi vele, da je proslava ne samo uspjela, nego i predstavlja novi korak. Zahvale novog Predsjednika br. Ratka Gagre. Ja čestitam njemu i svima, a onima svima koji su izdaleka došli, iz provincija, iz USA, i pretvorili proslavu u SABOROVANJE. Prisustvo Dešena dali posebno obilježje. Dolazak brata Eriće iz Evrope isto tako. Sada se je povratio i brat Bojčić, (**Žarko iz Toronta, mo.**) novi šef propaganda Otpora u Torontu.

Nastavlja se.

06-01-2016 14:48#722

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

VIŠE PUTA SAM POČIMAO PISMA SA RIEČIMA: PSUJTE ME ALI ME NE TUCITE, (drugi (2) dio)

(piše Maks Luburić, general Drinjanin, svojim "Osobno nekim užim suradnicima" u pismu od 25. IV. 1964. Sadržaj pisma je jako zanimljiv a pismo se nalazi u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA**" na strani 324/326.

Meni se je nedavno jedan čovjek iz Hrvatske javio i zamolio me da mu iz originala prekopiram ovo pismo, jer kako kaže da je pismo vrlo mutno i skoro nečitljivo. Odmah sam potražio to dotično pismo koje nije original nego kopija od mnogo i mnogih kopija, tako da su mnoga slova mutna i nečitljiva. Ja ću sada to pismo ovdje prepisati. Iz te kopije od kopije koju ja posjedujem, nastojat ću uz naočale i povećalo prepisati što bolje mogu, a ako neku riječ ne mognem odgonetnuti, to ću navesti da se zna. Otporaš.)

Uredništvo i Uprava

Madrid, 25. IV. 1964.

Dragi moji!

Njemu sam dao posebne instrukcije. Vjerujem da će se za novu vjersku stvar moći pokrenuti krugovi izva Odpora. O tome ćemo posebno govoriti u OBRANI i u Okružnici. (U spomenutoj knjigi Maksa Luburica se može pronaći na više mjesta gdje general piše da su španjolski katolički krugovi na čelu Padre Oltra pokrenuli jednu isključivo vjersku novinu na međunarodnoj razini. General je uz pomoć Padre Oltra htio promicati i naše hrvatsko ime, te je za tu svrhu zadužio Žarka Bojčića iz Toronta da on u ime Odpora vodi tu stvar. Mo. Otporaš.)

U Argentini novi gl. tajnik radi. Održali smo uspješnu proslavu 10. IV. sa uspjehom, sa novim poletnim suradnicima, i snagama. Pokrenuo se je i naš stari lav Štir, kojega su Odbori bili skoro "**izili**" da se izrazimo kako bi se reklo "ercegovački". (Maks je u pismima u spomenutoj knjigi često pisao da je puk. Štir išao iz organizacije u organizaciju, iz Odbora u Odbor, isključivo da bude izabran predsjednikom iste. Kada to nebi uspio, onda bi se povratio k svojim u Odpor. O tome general govori. Mo.) On i pul Grgić posjetili su Hefera sa mojim okružnim pismom Skandinavije. (Trebalo bi negdje pronaći to Okružno pismo Skandinavije i u istom vidjeti o čemu se radio i šta je tu general pisao, mo) Izgleda da će "vratnjak" i Barbarićima. Potrošili su mnogo tisuća dolara u skitanje, a samo su nastili novi razor. "DANICA" je objavila iako su denuncirali iz HOP...(tri riječi ne čitljive,mo.) njemačkoj policiji. Strahoviti načina će imati sve to. Dakle denunciraju revolucionarce policiji, (Vidi OBRANA br. 11-12 1964., st 4., Otvoreno Pismo g. dr. Stjepanu Heferu, mo) blate ih da su UDBA, itd. a kupe pare za obranu i - troše za propagandu, "živio ja, živio ti". (Radi se o dvadesetak Hrvata koji su za 29 studenoga 1962., dan jug. državnog praznika napali jugoslavensku Misiju u Mehlemu i tom prilikom je poginuo neki Momčilo Popović, službenik te Misije. Za tu svrhu se je novac kupio za obranu ovih Hrvata, a proces je trebao početi 12 ožujka 1964. Vidi OBRANU br. 9-10 1964., mo. Otporaš.) Hefer pošteno misli i mi želimo da okupi HOP na solidnim temeljima, a neka prestanu blaćenja i skupa napried. Netreba rušiti ni Vijeće, ali barem onda nesmiijemo ništa rušiti, nego neumorno okupljati, suradjivati, indoktrinirati,

svrastavati i pokretati.

Vrlo nesebično, pametno i izdržljivo radi brat Brbić. ([Stipe Brbić iz Australije, mo](#)) Prilazi nam civet ljudi iz Hrv. Rev. Bratstva. Dobivamo mnogo pisama u tom pogledu. Oni su tiskali brošuricu o Bleiburškim žrtvama. Čestitajte i pokažite Brbiću. Ide se napried. I ne želim da nam pristine kolektivno nikakve organizacije: imao sam i imam ponuda od desetak grupa i organizacija. No. Neka rade, udaraju, probaju snage, met ode i ljude. Probaju i - isprobaju. I kasnije "tko bolje, rodilo mu polje". Mi želimo samo da se ide napried. Glavno je izgraditi ljude u borbi, a borba će postaviti šefove. Ne treba nikoga izključiti, nikoga apsorbirati, previše je UDBA jaka da bi formirali sada velike organizacije. Individualno, treba postavljati, individualno i u manjim grupicama, pokretati da "grizu" i da se pojača psihoološki rat na svim poljima. EDITORIJAL DRINA I TISKARA IZVRŠIT će SVOJU MISIJU. Skoro ćemo pokrenuti nove stvari i ja smremam za tisak PRIRUČNIK ZA KONSPIRATIVNI RAD. ([Pošto je ovo pismo pisano 25 svibnja 1964. a te godine je izišao iz tiska "VOJNIČKI PRIRUČNIK", svezak I. \(vojničke teme\), Madrid, 1964., moglo bi se reći o tom priručniku general govori, jer drugih nije bilo, mo.](#))

Netko popa, netko popadiju, a netko popovu kčerku, - je vulgarni i stari izraz. Ja bih poludio kada bih poslušao sve savjete u pogledu šta bi sve naša tiskara trebala raditi. I morao bih imati ne samo čelične živce nego i posebnu milost Boga, da bih mogao ugoditi svima. Ima sasma oprečnih mišljenja ljudi, koji svi imaju prava reći svoju u pogledu tiskare, dionica, dada itd. Ugodi jednom, zamjeri se dvojici. Udovolji ovoj dvojici, zamjeriš se trojici. I tako. Ali demo napried. Vladek, Gagro i drugovi iz Toronta, bojim se da su sa kuburom u ruci i opipavši svoj džep, ali su skupili i platili smo i drugu ratu mašina i novih slova. Tiskara postaje stvarnost. Da: dolaze predstavnici dioničara, ja im stavljam na stop račune, ali svi vele, da je uredu, da vjeruju. Ja bih volio da bi grupe kontrolirale, a ako ne svaki kodak, ali osnovno, tj. upotrebu kapitala. Pokazao sam svima potvrde i na račune od 5 peseta, što je manje od 5 cenata kojega god novca. Nismo "**izili**" tiskaru kako su nebraća rekla. Ne samo da je izvršila misiju, nego je kapital tu. Najavljuju mi da će o svome trošku doći dvojica iz Argentine. Nastojat ću da ih prisilim da obave poslove kontrole. Zatvorit ću ih sa računima jednu noć u sobu bez kreveta, pa onda bumo vidili.

Nastavlja se.

Posljednje uređivanje od Bobani : 06-01-2016 at 14:53

06-01-2016 22:25#723

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

VIŠE PUTA SAM POČIMAO PISMA SA RIEČIMA: PSUJTE ME ALI ME NE TUCITE, (treći (3) dio)

([piše Maks Luburić, general Drinjanin, svojim "Osobno nekim užim suradnicima" u pismu od 25. IV. 1964. Sadržaj pisma je jako zanimljiv a pismo se nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA" na strani 324/326.](#))

Meni se je nedavno jedan čovjek iz Hrvatske javio i zamolio me da mu iz originala prekopiram ovo pismo, jer kako kaže da je pismo vrlo mutno i skoro nečitljivo. Odmah sam potražio to dotično pismo koje nije original nego kopija od mnogo i mnogih kopija, tako da su mnoga slova mutna i

nečitljiva. Ja ću sada to pismo ovdje prepisati. Iz te kopije od kopije koju ja posjedujem, nastojat ću uz naočale i povećalo prepisati što bolje mogu, a ako neku riječ ne mognem odgonetnuti, to ću navesti da se zna. Otporaš.)

Uredništvo i Uprava
Madrid, 25. IV. 1964.

Dragi moji!

Ja tu stvar smatram ozbiljnom iako osobnom. Dobili smo dvije konkretne ponude za voditelja tiskare. Važem obadvije, nu o tome ja neću odlučivati, nego svi Vi. U moju kuću neće nijedan. S druge strane ja bih sutra to prepustio, nu taj mora stegnuti opanke u svakome pogledu. Tada Vi svi trebate riješiti, a i preuzeti odgovornost. Ja se obavezujem, da ako odlučimo predate tiskaru drugome (uzm punu odgovornost posjedniku svih uvjeta) onda ću ja za pola godine moj dio predati Editorijalu jednu LYNOTIPIJU, nu to je posebni problem, o kojem isto neću sam odlučivati, jer bih ja tada trebao uređivati jedan ANTIKOMUNISTIČKI LIST MEDJUNARODNOG KARAKTERA I SA POGLEDIMA NAŠIH...(nečitljio, mo,)...što će imati slušati mene, patera Oltra i još jednog, o kojem ne govorim, jer je prerano, ali je tu, i neki od Vas ste ga upoznali. Za sada nisam ovlašten više reći. Ne znam jesam li sve pravedno vodio, ali onaj tko od mene preuzme, taj će morati pametno voditi. O svemu tome moram još govoriti i razmisliti: ja imam 4 djece i ne mogul to zaboraviti. Sa lynotipom u posjedu naš Editorijal DRINA će biti u stanju učiniti ono, što smo uvijek planirali: postaviti na trgovačku bazu, i iz dobitaka voditi propagandu. Nu taj lynotip i mjesto urednika (list, a ne Editorijala) meni bi onda osigurao život i za djecu, i mene osobno, i onda ja ne trebam gubiti dosta vremena za privatne poslove.

Da se razumijemo: ja ne trebam osobno od Editorijala "DRINE" za živiti, ali moram o življenju voditi računa, jer znate priču o magarcu koji je naučio ne jesti...Sve je to u pogonu, u pregovorima, o svemu ćete biti obavješteni, i ostaje Vam: vjerovati, progledati, uvjeriti se, i odlučiti. Nu ja ne mogu svakom dioničaru davati računa, ni publicirati imena dioničara, jer to mnogi ne žele, a ni svima ja ne želim iz razloga kojih je mnogo. Vjerujem da svi znate kakva je razlika imedju lynotipa, gdje sjedi čovjek sa pisaćom mašinom i izlaze stranice, ili slovo po slovo stavljati i razstavljati.

Dobio sam garancije, da ćemo uskoro imati tri puta jaču propagandu na Radiosatu, ali i oni žele tu stvar riješiti - globalno, a to je ono što treba. Jednom riečju, hoće da nam pomognu, pa eto, i riješe problem moje obitelji, i da posvetim 24 data na dan radu: (**Tko je imao priliku partiti i čitati pisma Maksa Luburića, ili tko je imao priliku kupiti knjigu "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"**, mogao se je osvjedočiti da taj čovjek, Maks Luburić, skoro ni spavao nije i da je sav svoj život bio posvetio našoj Hrvatskoj. Zato čitati njegova pisma, mako je rekao pok. Miško Maslač je jedna nepresušena ŽIVA IDEJA. Mo. Otporaš.) protiv komunizma a s time i za Hrvatsku.

Neće se ništa bez nas dogoditi, a biti ćemo prvi među prvima. treba izdržati, neumorno ići putem i ne prengliti se u postavljanju strukturaciji itd., jer smo vidili, da su svi drugi skrahirali baš u tome. Treba jedan zapovjednik, treba mistika povjerenja i zapovjedanja, jer bez toga nema revolucionarnog pokreta. Nije rečeno da "general Drinjanin" mora biti baš - Luburić. Ali mora postojati taj ili drugi, pa i kolektivni zapovjednik, pa čak i anonimni, ali čiji autoritet mogu jamčiti ljudi ZAPOVJENICI IZVRŠNOG SKUPA. Meni je stalo do toga da u mene imate povjerenje, stalo mi je i osobno. Dosada ste dali dokaza i uvijek ste me izvukli "iz dreka". Tiskara je tu kao sredstvo, ali ne jedino. Bit ću sretan, dakle, ako tako bude išlo i dalje, a ja mislim da moram Vama svima dati hvalu, priznanje i polagati računa. ne mislim na odborsko izživljavanje, ni nadglasavanje, nego na kolaboraciju zrelih muževa jedne ekipe, koja vjeruje da će osloboditi Hrvatsku.

Toliko za ovaj čas. Grlj Vas sve, odani Vam general Drinjanin.

(Kraj ovog pisma.

Čuli smo sada generala Drinjanina kako kaže "...zreli muševci jedne ekipe, koja vjeruje da će osloboditi Hrvatsku..." a mislio je na organiziranu ekipu članova Hrvatskog Narodnog Otpora, HNO., što je i prvi predsjednik RH dr. Franjo Tuđman uočio kada je 1987. godine proputovao duž Kanade i Amerike i sastao se sa visokim dužnosnicima organizacije HNO. Mo. Otporaš.)

Posljednje uređivanje od Bobani : 06-01-2016 at 22:34

08-01-2016 02:18#724

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PISMO RATKA GAGRE DRU. MILJENKI DABI PERANIĆU U PARIZ (prvi (1) dio)

(Donosim ovdje jedno pismo Ratka Gagre, nažalost bez datuma, pisano iz Toronta dru. Miljenki Dabi Peranić u Pariz. Po sadržaju istoga će se moći razumijeti da je pisano negdje poslije 20 srpnja 1969. godine, jer pok. Gagro u ovom pismu spominje spuštanje američkih Astronauta na mjesec 20 srpnja 1969. Nekao i ovo pismo bude dio pisama Maksa Luburića. Pismo je puno tiparskih pogriješaka, jer to ti je tako prije bilo; ljudi naprosto nisu imali dovoljno vremena za brisanje pogriješaka i pregledavanje pisanja. Ja ću sa moje strane tisane pogriješke ispraviti a sve ostalo ću ostaviti netaknuto. Pismo je po sadržaju jako zanimljivo, jer se radi o napetosti između dra. Peranića o Stjepana, Štefa Crničkog. Dr. Peranić je bio član Glavnog Stana Otpora a Štef Crnički Koordinator Otpora i po Zapovijedi generala Drinjanina novi upravitelj tiskare DRINAPRESS-a. Tko je pratio ova pisma na ovom Forumu, mogao je to uočiti, kao što je mogao uočiti i to da je gosp. Ratko Gagro bolovao i patio od srca. Od te bolisti je umro 31. siječnja 1975. Mo. Otporaš.)

Gosp. Prof.
DABI PERANIĆU
Paris.

Dragi naš Dabo:

Dobih od Tebe dva pisma, t.j. jedno iz Carcagente i jedno u kopiji za Fra. Ljubu. (Po svoj prilici to bi mogao biti tadašnju urednik DANICE far. Ljubo Čuvalo, mo) Vjerujem da ne znaš da sam imao teški srčani napad i trebao ostati 5 tjedana u Bolnici. Moj je liječnik Dr. S. Hajdaz Ministar u Ottawi, te mi je dozvolio da ležim u krevetu kod kuće, te da trošim lijekove i on me pregleda tjedno kada dodje u Toronto. Prije tri tjedna me je to snašlo i radi toga ne mogu da nikon se javljam. Strogo mi je zapovjedio, da se ništa ne smijem nervirati i moram biti miran.

Dobih Tvoje pismo i mako se čovjek nevi ljutio, mad samo prije 5 dana dobio od Crničkog pismo, gdje mi javlja da je Dabo sa obitelji na ljetovanju, u Španjolskoj sa blizinom Carcagente i da ste Ti i Štef bili kod djece u kući njihove Majke, na imanju. Ujedno javlja da će mu Dabo pomoći credit Obranu dok je na odmoru, tj. do 20 srpnja, ukoliko se preuzme tiskara? (Poslije generalove smrti španjolske vlasti su sve zapečatile i čekalo se je da se tiskara i svi drugi materijai preuzmu od

nadležnih španjolskih vlasti, mo.) Kao from iz vedra neb a stile Tvoje pismo i da sam najzdraviji morao bih se razboliti, mad vidim što je i kako je to počelo.

S obzirom da je u pitanju srčana bolest (a general je u svojim pismima mnogo puta isticao Gagrinu bolest, i čak pisao da: "...i sa bolešnim srcem brat Gagro radi za Hrvatsku, mo.) i tako sam samo na brzinu ono na preskak preletio i odmah pilule u usta, da mi se ne ponovi i da odem za generalom Bogu i ostalim hrvatskim mučenicima, prije vrijeme. Evo malo mi je lakiše i pišem Ti.

Gledajući Tvoje primjedbe na Crničkoga i kad sravnim sve, ne vidim da je tome puno on kriv. Fra. Branko, Tijan, Obitelj su nama manje više svi poznati, (Fra. Branko Marić je vjenčao Maksa Luburića 19 studenoga 1953. godine i bili su dobri prijatelji, a od razlaza Poglavnik/Luburić 1956. godine, postali su protivnici. Pavao Tijan je bio glavni i odgovorni urednik Hrvatskog Radio Programa GLAS MADRIDA. Na "Obitelj" se misli na generalovu suprugu Isabel Hernaiz Luburić, koja je napustila svojeg muža i djecu kao sršen i bliža bila onima koji su bili protiv generala, nego je bila generalu. Mo. Otporaš.) ali nam nije poznat "Kvesić" (za kojega dr. Peranić u svojoj knjigi "POGIBIJA GENERALA LUBURICA", NEW YORK 1984., piše na st. 152-153-154 samo to: da je Rankovićevac i da se je predstavljao kao generalov rođak, mo) kojega si Ti sigurno poznao prije Crničkoga, jer kako sam kažeš i to je tako, da si Ti manje više imao najviše priliku osobno biti sa našim Vjekom.

Dragi dabo: Sam znaš da je prije smrti, razapeća Isusa Krista, bilo Juda, Toma, Petar zatajio, pa što se mi crvi možemo čuditi, da se pojavljuju kod smrti generala razne sumnje, i to baš hoće Beograd, da nas pobije, razbije. A moramo na žalost priznati da imamo među Hrvatima prodanih duša i izdajnika te i sam ja više ne mogu tako lako vjerovati ni mom rođenom bratu, te kome bilo pravo kome krivo. Sumnja nije zločin nego oprez i kamo da je General bio oprezniji ne bi dans ležao pod zemljom. Ti znaš da si mi pisao, da gledam u Torontu za Tebe posao te ukoliko nevi dobio u Torontu da imaš namjeru poč u New York i napustiti Paris. Ja sam Ti odgovorio da neka dodješ i budeš bez brige, te bit će kruha za Tebe i obitelj u Torontu. Nakon tragedije našeg Generala prvi je bio Ratko Gagro koji je na sastanku predložio da se zamoli Mikeca da idje u Španjolsku uređivati tisak i biti urednik, jer je to njegova profesija. Mislio sam da Mikec ne može biti loš jer je tog zvanja. Ti kako rekoh si pisao da dolaziš u Canadu, a osim toga to nije Tvoja profesija novinarstvo iako si toga puno pisao, te smo mislili da iz Canade budeš nastavio kako si iz Pariza.

Nastavlja se.

08-01-2016 16:45#725

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PISMO RATKA GAGRE DRU. MILJENKI DABI PERANIĆU U PARIZ (drugi (2) dio)
(Donosim ovdje jedno pismo Ratka Gagre, koje nije u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA**" i koje je bez datuma, pisano iz Toronta dru. Miljenki Dabi Peranić u Pariz. Po sadržaju istoga će se moći razumijeti da je pisano negdje poslije 20 srpnja 1969. godine, jer pok. Gagro u ovom pismu spominje spuštanje američkih Astronauta na mjesec 20 srpnja 1969. Nekao i ovo pismo bude dio pisama Maksa Luburića. Pismo je puno tiparskih pogriješaka, jer to ti je tako

prije bilo; ljudi naprosto nisu imali dovoljno vremena za brisanje pogriješaka i pregledavanje pisanja. Ja ću sa moje strane tisane pogriješke ispraviti a sve ostalo ću ostaviti netaknuto. Pismo je po sadržaju jako zanimljivo, jer se radi o napetosti između dra. Peranića o Stjepana, Štefa Crničkog. Dr. Peranić je bio član Glavnog Stana Otpora a Štef Crnički Koordinator Otpora i po Zapovijedi generala Drinjanina novi upravitelj tiskare DRINAPRESS-a. Tko je pratio ova pisma na ovom Forumu, mogao je to uočiti, kao što je mogao uočiti i to da je gosp. Ratko Gagro bolovao i patio od srca. Od te bolisti je umro 31. siječnja 1975. Mo. Otporaš.)

Kažeš da je taj Kvesić UDBAŠ? Zašto nisi Ti odmah to upozorio Crničkog, jer si i sam sa njime na brzoglas razgovarao iz Pariza i kao pametan čovjekna fin način kazoo Štefu, a ne odmah zvati Fratre (ovdje se radi o generalovu prijatelju Pater Oltra koji je skoro sve službeno imao na svojem imenu, bankovne račune, tiskaru i sl., a španjolske vlasti sve zapčatile, mo) da nedaju tiskaru umjesto da nek dadnu Crničkome tiskaru, ali nikako nedozvoliti ni blizu Kvesiću, i tu bi oprao svoj obraz i obraz Crničkoga te Otpora. Što će misliti Fratri španjolski i kakovi smo mi Hrvati kad im sve otkrivamo, umjesto da si pametno postupio i ako je nešto Štef pogriješio i niste se mogli razumijeti? Zašto nisi poslao par riječi o tom Kvasiću Eriću i meni te da mi odmah javimo Crničkom, jer je on je on opunomoćen sa legalnim papirima i po Rudi Erićem i po Ratki Gagri, (Ova dvojica su dali punomoć Štefu Crničkome u ime organizacije Otpor, a Padre Oltra je imao sve službeno na svojem imenu kod španjolskih vlasti već od prvih početaka suradnje između generala i Padre Oltra, mo.) jer je tako zahtijevao Padre Oltra i Vlasti.

Dabo, sam vidiš da svi mogući tipovi love u mutnom i da UDBA ima u sve manje više avid, samo i jedino radi prodanih hrvatskih duša. Tebe milim da budeš strpljiv, hladan i promišljen te čovjek koji si, kako rekoh, imao tu sreću najviše biti u osobnom dodiru sa Pokojnikom. Ja u ime Otpora Canade Te molim i vjerujem da je to Tvoja dužnost mi sve povjeriti i reći kako je i na koji način došao Ubojica Ilija Stanić do Generala? TKO GA JE NJEMU PREPORUČIO I DALI TI KAO VEZA SA DOMOVINOM SI PROVJERIO O TOM UBOJICI TKO JE I ŠTO JE? Druga stvar za koju Te molim da mi na moj trošak umnožiš onih 50 stranica te preporučeno pošalješ na moj trošak kako o umnožavanju tako i poštarinu. (Ne znam o čemu se ovdje radi ako nije izvadak iz rukopisa knjige "POGIBIJA GENERALA LUBURICA" koju je dr. Peranić napisao i o svom trošku tiskao i izdao u New Yorku 1984., mo) Samo i jedino onda ja mogu donijeti svoj sud i reći svoje. Vidiš sam da mnogi lieu krokodilske size nad gubitkom Drinjanina, ali ih ima mnogo koji sada iskaču iz započaka te mudruju, a dok su mnogi od njih zabijali u živo tijelo čavle MAKSU Luburiću.

Ti znaš da je Canada bila i ostaje glavni stup u moral nom i materijalnom pogledu ODPORA i baš radi toga mi hladno stvari promatramo te oprezno demo naprijed, bez da izmišljamo tko je prav a tko je kriv, sve dok ne dodjemo do gole istine. Kod obične tučnjave između ljudi vlasti ispituju najprije najbliže svjedoke, mako se je stvar odigrala i tek onda dolaze u donaganje osude.

SUMNJA JE JEDNO ALI UPRIJETI U OSOBU PRSTOM JE DRUGO UKOLIKO SE NEMA DOKAZA.

Dabo tu moramo biti jako i jako oprezni i pravedni. Bebek (Željko, mo.) kaže da je Stanića poslije izгона našao kod Dabe Peranića? (Dr. Peranić u svojoj već spomenutoj knjigina strani 43 piše: ... 16 rujna 1968: "Vratio sam se iz Madrida, pa evo da Ti najprije rekнем par riječi, prije nego zabodem nos u drek svakidašnji, koji mi se je povećao, jer sam morao izdati Iliji "pakrački dekret" (baš sada kada je počeo biti koristan, jer je za vrijeme moje odsutnosti došao u sukob sa svim radnicima i cijelom familijom, gospođom i djecom)...Bio je gulp i dao se već drugi navući na tank led...Pao je dvaput na istom meјstu...Mislim da li bi možda mogao zaposliti ga legalizirati u Francuskoј...", a dr. Peranić nastavlja: "26 rujna, deset dana kasnije, Stanić dolazi k meni u Pariz. Trebalo mu je naći stan i posao, te urediti papire na policiji...". Sada se postavlja pitanje: gdje je Ilija Stanić bio od

izgona 16 rujna do dolazka u Pariz kod dra. Peranića 26 rujna? Po knjigi dra. Peranića: "**POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA**" Željko Bebek je već bio u Parizu, mo. Otporaš.) Odmah je Jelić jedva dočekao i sve stavio u svoju novinu. Baš radi toga kako je tako Erić i svi mi naši smo rekli Štefu da ne smije ništa stavljati u Obranu što nema dokaza, da kanije nebi imali posljedica. Znamo za Bebeku, Oreča, Filipovića, Beluhana, i ostale da su za života i mrzili neki manje neki više Luburića, ali znamo i to da nemamo dokaza da su bili upleteni kod ubojstva Drinjanina, i tu su Španjolske Vlasti da reknu zadnju riječ tko je po dokazu kriv za smrt. (Nadati se je da će ubrzo doći vrijeme da će Španjolska slijediti primjer Njemačke i zatražiti izručenje Ilije Stanića kako bi mu se sudilo za ubojstvo jednog hrvatskog generala, španjolskog građanina na tlu Španjolske države. Mo.)

Buntička je dolje otišla, (Ovdje se radi o gospođi Mari Buntić koja je bila dobra prijateljica generalove polusestre Zore update za pukovnika Džala. On a je bila u posjeti kod generala i prije. Njoj je general pisao 16. IV. 1968. godine i to pismo se nalazi u knjigi Pisma Vjekoslava Maksa Luburića na strani 876-877-978., mo.) ali nije on a naš član i baba ko baba može pričat što hoće, kao što meni piše gospodja Tijan da je General bio predobar i prepošten i primao svakoga k sebi, te mi savjetuje da se Odpor priključi tamo gdje misli da je mjesto, sozbirom da je general kao glava pao? Ona nema pojma što je Odpor i kakovi je kvalitet ODPORAŠA, te kad stignem morat ću joj odgovoriti, nek mi da savjet kud da se odlučimo? Kaže da je bio i Dr. Branko Jelić kod njih i Buntička i FRA. Marić, te Bog nek sve zna tko tu kuha. ALI NEK SVI SKUPA ZAVEŽU MAČKU ZA REP I ČEKAJU.

Nastvalja se.

08-01-2016 18:15#726

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PISMO RATKA GAGRE DRU. MILJENKI DABI PERANIĆU U PARIZ (treći (3) dio)

(Donosim ovdje jedno pismo Ratka Gagre, koje nije u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" i koje je bez datuma, pisano iz Toronta dru. Miljenki Dabi Peranić u Pariz. Po sadržaju istoga će se moći razumjeti da je pisano negdje poslije 20 srpnja 1969. godine, jer pok. Gagro u ovom pismu spominje spuštanje američkih Astronauta na mjesec 20 srpnja 1969. Nekao i ovo pismo bude dio pisama Maksa Luburića. Pismo je puno tipkarskih pogriješaka, jer to ti je tako prije bilo; ljudi naprosto nisu imali dovoljno vremena za brisanje pogriješaka i pregledavanje pisanja. Ja ću sa moje strane tisane pogriješke ispraviti a sve ostalo ću ostaviti netaknuto. Pismo je po sadržaju jako zanimljivo, jer se radi o napetosti između dra. Peranića o Stjepana, Štefa Crničkog. Dr. Peranić je bio član Glavnog Stana Odpora a Štef Crnički Koordinator Odpora i po Zapovijedi generala Drinjanina novi upravitelj tiskare DRINAPRESS-a. Tko je pratio ova pisma na ovom Forumu, mogao je to uočiti, kao što je mogao uočiti i to da je gosp. Ratko Gagro bolovao i patio od srca. Od te bolisti je umro 31. siječnja 1975. Mo. Otporaš.)

Odpor je znao izdržati i gore udarce, alga Štir, Rover, Cecelja i mnogi ali su svi ostali kratkih rukava, pa će i ovog puta, pa makar se radilo o ma kojem predvodniku, bio to Gagro, Erić, Peranić i ma tko, uzalud će sve biti jer je Odpor atom postao kako u Domovini tako i u Inozemstvu. Za to Dabo polako treba stvari rasudjivati i ne odmah explodirati, jer to ni čemu ne vodi. Pokojni je

Kennedy zacrtao plan poći na mjesec i pao je kao i naš VITEZ LUBURIĆ, ali je došao nasljednik, pa jedan pa drugi i plan Kennedija je rezultat da je 20 srpnja (1969. godine, mo) sin Amerike stupio nogom na mjesec i u roku 15 minuta drugi te sretno sprovedli plan bivšeg predsjednika Kennedija. Isto tako naš **NEUMRLI VITEZ GENERAL VJEKOSLAV LUBURIĆ ZACRTAO PLAN ODPORA I POKRENUO MASE I U DOMOVINI I U EMIGRACIJI, TE UZ BOŽIJU POMOĆ ĆE NJEGOV PLAN OSLOBODJENJA NAM ZAJEDNIČKE MAJKE HRVATSKE BIT JEDNOM U DJELO SPROVEDENO NA ČELU HRVATSKOG NARODNOG ODPORA.** (Vjerovali danas ili ne ta se je ideja Maksa Luburića ostvarila. Ideju Maksa Luburića najbolje ju je proučavao dr. Franjo Tuđman, koji je u svojim turnejama po Kanadi i USA 1987. godine najradije raspravljao s članovima organizacije HNO kako osloboditi Hrvatsku. O ovoj suradnji između dra. Franje Tuđmana i HNO postaje mnogi zapisi, kako na jednoj tako isto i na drugoj strani. Mo. Otporaš.)

Nama je svima žao da imaš velike neugodnosti sa strane UDBAŠA, te se čuvaj. (Božo Vukušić u svojoj knjigi **"TAJNI RAT UDBE PROTIV HRVATSKOGA ISELJENIŠTVA"** treće dopunjeno izdanje piše na strani 258-259 261.262-263-264 "PLANIRANJE UBOJSTVA MILJENKA DABE PERANIĆA", gdje na kraju Udbinog izvještaja, kojeg je potpisala Riječka filijala Udbe 14 .2. 1969. godine, potpis Alberta Tulić. Ovdje treba nadodati iz ovog Udbinog izvještaja da su tri osobe, tri Udbina operativca stalno i sustavno pratili dra. Peranića. Zato i iz ovog ugla bi se mogla donekle i razumijeti bojazan i svako moguće pretjeravanje i strah dra. Peranića izraženo u njegovoj spomenutoj knjigi **"POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA"**. Mo. Otopraš.) Ne znam dali još imaš plan ići u Canadu ili Ameriku, kao što si mi pisao?

Dali Stanić piše iz Beograda ili je istina iz Pariza. Ti znaš Udbine patke da je lako sa diplomatskom poštom ubaciti ma gdje pismo. Dali si sravnio njegov rukopis? Čujem da je pisao i Fra. Branku Mariću. To mi piše gospodja Tijan u svom pismu. Nama uopće ne ide u glavu, da kako Maks tako Ti niste ga mogli otkriti za skoro dvije godine i oba ste iskusni i lukavi te poznavaoći udbinih metoda? Moram biti iskren da se svi više manje ljutimo na Vas obojicu, zašto se je to moral dogoditi? Vjerujem da si dobio pismo od Rovera i gdje i on line krokodilske suze nad smrću pokojnika iako je od 1962. u New Yorku na ovamo ubacivao smutnju i sam znaš too sve. Vidim moj Dabo kakovi smo mi Hrvati, brat brata ubija i brat brata napada, hrvati se prodaju za judine srebrenjake i ubijaju svoju braću. NADJI JEDNOGA SRBINA DA SE PRODA I DA UBIJA SRBINA. Jadna nam Majka!, zar se nikada nećemo dozvati pameti.

Pišeš da nek ja dodjem do Tebe ili da Ti platim put da Ti dodješ ovamo. Veliš da ERIĆ, PERANIĆ I R. GAGRO to moraju riješiti? Dabo ja tako ne gledam i sa tim se ne slažem. Nas tri gismo Odpor, nego ima, mogao bih reći i zaslužnijih u Odporu od nas trojice. To se tako ne smije raditi. Ja sam na čelu Središnjice 7. godina i nikad nisam ništa sam odlučivao i niti ću ikad. Samo i jedino u sporazumu sa svom braćom i većinom. Do sastanka će morati doći ali tu moraju biti svi continenti suglasni kao i svi predvodnici. Kad god većina odluči ja sam suglasan i samo tako će ići Odpor naprijed. Bar Ti znaš da je naš Drinjanin kao i Ti bio uvijek protean turističkom lutanju pojedinih osoba i na trošak i grbaču sirotinje, malih i poštenih hrvatskih ljudi. Ja vjerujem da imaš pune ruke posla u Evropi, da se ljudi nerazasiplju ili tube nacu, te je Tvoja dužnost kao i moja da bdijemo nad članstvom, a uz to da tiskara poradi, te svi kao jedan na posao dok ne dodje čas za sastanak.

Nашe članstvo u Canadi je puno morala i ljubavi za daljnju borbu. Dok vidim kod Rovera kao da sve gori i samo revolucija? Valjda sličnu (revoluciju iz one 1963. godine Oblak/Tolić, mo) onih 9 jadnika što ni kamen ne baciše i padoše u muke i robstvo. Nadam se da sam bio iskren i moram stati, jer srce lupa. Čekam što prije taj materijal i ostalo od Tebe.

Tvoj Ratko Gagro.

Kraj ovog Ratka Gagre pisma.

09-01-2016 00:04#727

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

KNJIGA "POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA"

Pogibija generala Luburića - Pisac Dr. M.D.Peranić

1/04/13

Dragi prijatelju,

Veseli me da ti se pisma Maksa Luburića dopadaju. Još me više veseli da te mnoge stvari zanimaju, posebice slučaj dra. Miljenka Dabe Peranića. Ja ću ti ukratko nekoliko stvari reći o onome što ja znam, a tebe, čini mi se najviše zanima knjiga "POGIBIJA GENERALA DRINJANINA".

Tu knjigu je napisao moj vjenčani kum Dr. Miljenko Dabo Peranić. Ako si pratio ovih par zadnjih opisa pisama, mogao si uočiti da sam spominjao tu knjigu. Ja ju imam u originalnom rukopisu, tu knjigu. Zanima me dali ju je netko izdao u Zagrebu kao drugo/treće izdanje, ili slično, kao i cijenu. To mi javi.

Dr. Peranić je napustio Pariz, Francusku, ljeta 1969. Došao je kod svojih u New York. Tu je živio vrlo povučeno, osamljen i razočaran. Na njega je pala velika sumnja oko ubojstva generala. Ja u njega nikada nisam posumnjao. Uvijek sam ostao vjeran njemu i njegovu dubokom i velikom hrvatstvu. Ali za mnoge to nije bilo dovoljno, te su ga sustavno sumnjičili. To je njega izgrizalo, boljelo i u grob je otišao s tom boli i patnjom. Tu spomenutu knjigu Dr. Peranić je izdao u vlastitoj nakladi u New York-u 1984.

Da se malo vratim u godinu 1978. Preko mojeg punca i punice u Parizu, sa kojima je Dr. Peranić bio u vezi i često su se dopisivali, doznao sam za kuma Peranića adresu. Odmah sam mu se javio. Odgovorio je i zamolio me da ga dođem posjetiti, da se ispričamo, da mu olakšam jade i patnje...Učinio sam. Otišao sam ga posjetiti u kolovozu 1978. Bio sam kod njega u petak i subotu večer. U nedjelju poslije podne me je odvezao na uzletište. Imali smo priliku o svemu pričati, ponajviše o generalovoj pogibiji. Plakao je. Dao je od gipsa izraditi bistu generala Luburića koju je stalno gledao dok smo razgovarali. Pokazao mi je rukopis kojeg je napisao i titulirao **POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA**. Dao mi je kopiju rukopisa da pročitam, da nadodam nešto ako što imam itd. Htio je svakako da dadnem predgovor knjigi. Kada sam rukopis pročitao, nazvao sam ga i rekao mu da tu ima mnogo osobnoga, mnoge dobre i poštene naše zajedničke prijatelje iz Pariza u tu umješao i da taj rukopis do temelja treba preinačiti. Njegova supruga Marija je slušala na drugoj slušalici i sa menom se složila, ali on je ostao uporan u svojim tvrdnjama da je sve istina što je napisao, te na kraju rekao: **DO RIJEČI OVAKO. SVE ILI NIŠTA...**

Dragi moj prijatelju da ti samo spomenem nekoliko izvadaka iz pisma Dra. Peranića meni od 30

studenoga 1979: " ...Trebao sam Ti već davno odgovoriti na Tvoje pismo. **(Ja sam njemu pisao na 12 rujna 1978, mo)** Spriječilo me nešto...teško kao i Maksova smrt...sredinom listopada me je ostavio moj otac...Hm, kažeš mi da radim s Tobom...Ti nisi Ti...Vidim da imaš veliko srce za Hrvatsku, i da bi želio mnogo toga napraviti...Rekao sam Ti možda se nadje moj Patroklo, **(po svoj prilici ova riječ bi mogla značiti: moj čuvar, moj zaštitnik, moj skrbnik i sl., mo)** ali to je isto jedan fantom; fantom je duh, a duh je teško zgrabiti - a možda i nikada. Jednog dana će ljudi znati bolje šta je to MAKS, šta će i znati zašto sam išao s njim. Odgovor Ti je dan u Maksovim riječima, koje si pročitao na kraju mog spisa, koji si dobio - "mi obojica pomalo već smetamo cijeloj emigraciji, jer smo IMALI PRAVO". Znam, to je glupost, naša hrvatska glupost, ali je tako - i Dabo se ne diže iz svoje grobnice...Reci mi, iskreno sada kada si pročitao sav moj spis; Da li bi se i danas našao itko, koji bi to htio štampati - u svoj svojoj istini? Mislim, da ne. (On je znao za moje mišljenje, znao je za mišljenje svoje supruge Marije, pa je zato i rekao..."Mislim, da ne..."...Bušić je pao. **(Bruno, mo)** Tražio me po Parisu, ali ja sam već bio u Americi - i dospio je u ruke onih koji su ubili i Generala i druge..Nastavit ću ovih dana..Pozdravi Annie, **(moja supruga, mo)**..."

Imam pred sobom hrpu i hrpe raznih novinskih izrezaka, pisama i sličnoga koji su pisali o generalovu ubojstvu. Sve je to pisano u ono doba kada se nije znalo za snimljivi izvještaj ubojice Ilije Stanića Sarajevskoj Udbi 29 travnja 1969 godine. Sada je kamokud lakiše konce i spletke povezati, jer je sami ubojica Stanić donekle rekao kako je bilo. A mi? tada, u emigraciji, mnogi od nas, smo iznosili ono što smo čuli i što nismo znali; najviše nagađali, pa tako je i ova knjiga mojeg kuma Dra. Miljenka Dabe Peranića pisana najviše na predodžbama i sumnjama. Nema nas mnogo danas živi koji bi se mogli trijezno osvrnuti na tu knjigu u kojoj se mnogi Hrvati francuskog velegrada Pariza spominju. Teško je za povjerovati da je Dr. Peranić s punim povjerenjem išao na sastanak s grupom Hrvata da osnuju ogranak Odpora u Parizu, slikao se sa njima na proslavi Desetog Travnja, čuvao slike kao uspomenu Odporaša, koje kasnije, iz svoje mašte, nastoji optužiti da su mu htjeli kidnapirati kćerku Anitu/Kitu a njega ubiti. Slike na stranicama spomenute knjige su 109/110.

U pismu od 22 kolovoza 1978., dakle odmah iza mojeg odlaska iz njegove kuće u New Yorku, kum Perenić mi piše između ostaloga i ovo: "...Sinoć sam...istragu...čitao i čitao. Bit će Ti sve jasno, pamti jer je sve zamršeno...Što kažeš o tiskanju, o tome ćemo razgovarati. Samo zapamti: ljudi su kukavice, i neće htjeti sve napisati što je unutra. A moj će biti jedan od uslova: ili sve ili ništa. Zato mislim da će još proći vremena do toga, jer će to pasti na moj vlastiti tisak koga trebam platiti, a kako ne vjerujem da ću smoći za troškove, to će se oduljiti..."

Dragi moj prijatelju ne želim te gnjaviti niti umarati. Sve što ti želim reći je to da će biti jedna velika zadaća i dužnost onih Hrvata koji žele pošto poto nadolazećim hrvatskim naraštajima ostaviti što više materijala za napisati knjigu o Maksu Luburiću, a ta je prikupiti što se god prikupiti može, s lijeva desna, s Božije i vražije strane, od prijatelja i neprijatelja, staviti u jedan snop, svežanj, a taj snop/svežanj nazovimo: **"SABRANA DJELA MAKSA LUBURIĆA"** u kojima će se iznijeti mnogo nepoznanica koje još nisu Hrvatima poznate. U toj nadi te pozdravljam i želim ti sve najbolje u ovoj novoj 2013 godini.

Bog! Otporaš.

10-01-2016 15:48#728

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POZDRAV HRVATSKOME SEDMOM ŽRTVOSLOVNOM KONGRESU

(Nešto malo i ukratko o prof. Ivanu Prceli. Ivan Prcela je rođen 8 ožujka 1922. godine u selu Košute, kod Trilja. Partizani su ga mobilizirali u listopadu 1944. godine te nije imao drugog izbora osim slijediti ih u tome njihovu zločinačkom i rušilačkom pohodu. Tako je dospio konac rata u svibnju 1945. godine u Trstu gdje je dezertirao i odmah se prijavio američkoj vojsci. Tu je bio do 1949. godine i tada se seli u Ameriku, Cleveland. Godine 1960 posjećuje Europu i na tom putu s velikom željom putuje u Madrid da se upozna sa hrvatskim generalom Vjekoslavom Maksom Luburiće. Upoznali se i odmah jedan drugoga u potpunosti razumio, a to uopće nije bilo teško, jer i jedan i drugi su izgarali od ljubavi za Hrvatsku. Od tog susreta su postali osobni prijatelji i iskreni suradnici u borbi protiv Jugoslavije i za ponovnu Obnovu Hrvatske Države. 26 prosinca 1963. godine general Drinjanin je bio vjenčani kum prof. Ivanu Prceli; a točno na Veliku Gospojinu 1967. godine general Vjekoslav Maks Luburić je osobno dao pismeni izvještaj prof. Prceli o **Povlačenju Hrvatske Vojske prema Austriji**, koji se izvještaj nalazi u knjizi "**HRVATSKI HOLOKAUST" II**", Zagreb 2005., strana 37-64, hrvatsko izdanje, a u knjizi "OPERATION SLAUGHTERHOUSE", Dorrance & Company, Philadelphia 1970., strana 43-71. Neka je nama naš mladi starac Ivan Prcela živ i zdrav. Uz pomoć Boga velikoga vidjet ćemo se iduće godine u Zagrebu. Mo. Mile Boban, Otporaš.)

To:

Annie Boban <froate@hotmail.com>; Sun 1/10/2016 12:55 PM

Documents

POZDRAV HRVATSKOME SEDMOM ŽRTVOSLOVNOM KONGRESU.docx

19 KB

POZDRAV HRVATSKOME SEDMOM ŽRTVOSLOVNOM KONGRESU

(Piše: John Ivan Prcela)

Evo u ovoj tek nastaloj Novoj godini 2016 pozdravljam Dra. Zvonimira Separovica, Predsjednika Hrvatskoga žrtvoslovnog društva i sve članstvo ove divne hrvatske državne organizacije i svima Vam želim obilje Božjega blagoslova u godini 2016.

U ovoj 2016. godini održat će se Hrvatski sedmi žrtvoslovni kongres, za koji sam pripremao svoj nastup govorom o temi "**General Luburić žrtva najužasnijih ocrnjivanja u hrvatskoj povijesti.**" Na žalost, zbog mojih previsokih godina i prevelikih troškova za objelodanjenje upravo u ovoj godini dviju najnovijih knjiga, moje autobiografije i već treće knjige iz josipologije, o spomenutoj temi neću moći govoriti na Sedmome kongresu, ali, ako budem živ i zdrav, tu temu ću obraditi u našem slavnome Zagrebu sredinom godine 2017 kada dodjem na predstavljanje vrhunski pisanoga "**Životopisa generala-viteza Vjekoslava Luburića.**"

Mirko Bilić-Erić, glavni pokretač i velikodušni materijalni podupiratelj spomenutoga Projekta, zahtjeva da ja budem ključni predstavljatelj toga senzacionalnoga djela. Vrlo interesatno je za sve Vas ovo, što Vam upravo sada otkrivam - ta zamisao tiho je nikla na Petome žrtvoslovome kongresu i od tada ona se djelotvorno i strpljivo razvijala i razvila u veliko stablo! Plodove toga dugo očekivanoga POVIJESNOGA stabla hrvatski čitatelji će moći konačno uživati, i to, u spomen punih 56 godina mukotrpnoga života generala Luburića (1913-1969) i u čast mojega 95. rođendana!

Vjekoslav Luburić bijaše više od pet desetljeća prava žrtva paljenica zbog svoje neopokolebive vjernosti BOGU I HRVATSKOJ. Od te ljubavi on je u "hrvatskome državnom bunkeru" cijeli svoj život izgarao dok kao div-junak ne bi 20. travnja 1969. preužasno umoren - za crne račune

hrvatožderne srbokomunističke Jugoslavije! Dvadesetak godina poslije njegove mučeničke smrti, ta hrvatoždena aždaja CRKLA je za vjeka vjekova!

Pri srcu mi je vrlo teško što neću sudjelovati na Sedmome žrtvoslovnom kongresu pa Vam neću, kao na Trećemu, Četvrtom, Petom i Šestom kongresu, svjedočiti o mnoštvenim pokoljima mojega državotvornog naraštaja. Mjesto toga, svi ćete imati lijepu priliku naručiti moju autobiografiju, A LEGACY OF ENDURANCE (Ostavština izdržljivosti) koja je već objavljena od Dorrance Publishing Company u Pittsburghu. Ova tvrtka objavila je i 1970 i 1995 čak i moje životno djelo OPERATION SLAUGHTERHOUSE (Pothvat klaonica). Na mnogim stranicama mojih doživljaja pišem o svojem hrvatskom državotvornom naraštaju i o njihovom mučeništvu ZA KRST ČASNI I SLOBODU ZLATNU. Upravo zato, najtoplije Vam preporučujem da moje doživljaje pomnijivo čitate i da u duhu tih mojih iskustava uvijek ostanete čvrsti i nepokolebivi u vjernosti BOGU I HRVATSKOJ.

Ovim Pozdravom pozivam Vas da svojom nazočnošću dogodine uveličate predstavljanje Životopisa generala Luburića i da mene, možda posljednji put, slušate kako PROŽIVLJENO I DOKUMENTIRANO govorim o hrvatskom generalu-vitezu Vjekoslavu Maksu Luburiću, koji je kroz punih 56 godina svoga zemaljskoga života sav izgarao od vjernosti BOGU VJEČNOME I LJUBLJENOJ HRVATSKOJ. Neka mu je zato vječna slava gore na nebu i ovdje na zemlji u Nezavisnoj Republici Hrvatskoj!

From: ivanprcela@roadrunner.com <ivanprcela@roadrunner.com>
Sent: Sunday, January 10, 2016 12:15 PM
To: Annie Boban
Subject: Re: PISMO RATKA GAGRE DRU. MILJENKI DABI PERANIĆU U PARIZ

Dragi Odporaše Mile!

ŽELEĆI TI SVE NAJBOLJE U TEK NASTALOJ GODINI 2016, šaljem Ti priključeni Pozdrav Sedmome žrtvoslovnom kongresu koji će se sredinom lipnja ove godine održati u Zagrebu. Ti kao izvršni i neumorni poznavatelj i širitelj ideja našeg neumrlog generala Viteza Luburića bi trebao biti na tom kongresu. O tome ćemo se naknadno dogovoriti.

S velikim poštovanjem.

Za Dom Spremni!

J. Ivan Prcela
Preživjeli iz Hrvatskog holokausta
---- Annie Boban <froate@hotmail.com> wrote:

xxxxx

PISMO RATKA GAGRE DRU. MILJENKI DABI PERANIĆU U PARIZ

<http://kamenjar.com/prije-tocno-86-g...staski-pokret/>
[<http://kamenjar.com/wp-content/uploads/2015/09/VELEBITSKI-USTANAK.jpg>]<<http://kamenjar.com/prije-tocno-86-g...staski-pokret/>>

Prije točno 86 godina u Zagrebu je osnovan Ustaški pokret | Kamenjar<<http://kamenjar.com/prije->

točno-86-godina-u-zagrebu-je-osnovan-ustaski-pokret/>
kamenjar.com

Na današnji dan prije točno 86 godina, 7. siječnja 1929. godine u Zagrebu je osnovan Ustaški pokret. Tada je dr. Ante Pavelić ustrojbu Hrvatski Domobran pretvorio u Ustašku hrvatsku revolucionarnu organizaciju (UHRO) kao odgovor na proglašenje diktature kralja Aleksandra. Donosimo kratki prikaz povijesti djelovanja Ustaškog pokreta od osnutka pokreta do uspostave NDH, te Načela Hrvatskog ...

PISMO RATKA GAGRE DRU. MILJENKI DABI PERANIĆU U PARIZ

(Donosim ovdje jedno pismo Ratka Gagre, nažalost bez datuma, pisano iz Toronta dru. Miljenki Dabi Peranić u Pariz. Po sadržaju istoga će se moći razumjeti da je pisano negdje poslije 20 srpnja 1969. godine, jer pok. Gagro u ovom pismu spominje spuštanje američkih Astronauta na mjesec 20 srpnja 1969. Nekao i ovo pismo bude dio pisama Maksa Luburića. Pismo je puno tipkanih pogriješaka, jer to ti je tako prije bilo; ljudi naprosto nisu imali dovoljno vremena za brisanje pogriješaka i pregledavanje pisanja. Ja ću sa moje strane pisane pogriješke ispraviti a sve ostalo ću ostaviti netaknuto. Pismo je po sadržaju jako zanimljivo, jer se radi o napetosti između dra. Peranića o Stjepana, Štefa Crničkog. Dr. Peranić je bio član Glavnog Stana Otpora a Štef Crnički Koordinator Otpora i po Zapovijedi generala Drinjanina novi upravitelj tiskare DRINAPRESS-a. Tko je pratio ova pisma na ovom Forumu, mogao je to uočiti, kao što je mogao uočiti i to da je gosp. Ratko Gagro bolovao i patio od srca. Od te bolesti je umro 31. siječnja 1975. Mo. Otporaš.)
Posljednje uređivanje od Bobani : 10-01-2016 at 15:52

14-01-2016 08:20#729

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

TKO JE PISAO ADRESU "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA?"

(1)

Re: TKO JE PISAO "PORUKU IZMIRENJA USTAŠA I PARTIZANA?"

<http://kamenjar.com/tko-je-pisao-por...a-i-partizana/>

(Ustao sam se jutros rano, vrlo rano, kao i obično; sa šalicom tople kave (mogu ja reći i kafe, zašto ne) u ruci i prigledavam očima koje ću sada pismo iznijeti. Pogled mi zastade na "Fijoki"/dosije "Kum Dabo Peranić". Uzmem i počmem pregledavati. U jednoj kuverti nekih 16 sa 25 centimetara nađoh pismo od 23.XI.1990, pisano na pisaćem stroju. Uz pismo ima i drugog priloženog materijala, ali mi je za oko zapala IDEJA I AKT IZMIRINJA. Mnogo puta mi je kum Peranić pričao kako je on bio taj koji je s generalom pisao PORUKU IZMIRENJA. Ovdje u ovom IDEJA I AKT IZMIRENJA dr. Peranić otkriva pojedinosti koje bi mogle zanimati mnoge Hrvate, posebice one koji se poviješću bave. Osobno pismo koje je meni pisao i poslao uz ovaj priloženi materijal nije dugo, ali ima u njemu stvari, koje mi je on pričao, a koje ću ja sada ovdje iznijeti. Kako se i po datumu može vidjeti da sam ja ovo pismo pisao na Forumu Dnevno.com 8 siječnja 2013. godine. Od tada pa do danas taj Forum na portalu Dnevno.com više ne postoji.

Prije nekoliko dana jedan mi se gospodin iz Hrvatske javio s molbom da ako mogu pronaći to pismo dra. Miljenka Dabo Peranića u kojem on iznosi pojedinosti: kako je došlo do "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA", da mu ga proslijedim, jer, kako taj gospodin kaže, da predaje na sveučilištu i da mu je to potrebno znati, pošto mnogi danas pričaju o HRVATSKOJ POMIRDBI, pa čak i Josip Manolića, a da nitko ne spominje početnika i početne ideje Hrvatskog Izmirenja. Sreća da sam to pismo sačuvao i, danas, srijeda 13 siječnja 2016. godine ga iznosim ovdje na hrvatskom portal Kamenjar. com. Mo. Mile Boban. Otopraš.)

Milutin Dabo Peranić
10 Squire Avenue
East Northport
N.Y. 11731

Dragi Milane i Annie, 23.XI.1990.

Primio sam pismo sa riječima obiju Vas. Hvala. Milan spominje 4 točke, ali si zaboravio petu, onu gdje te molim da bi mi naznačiš adrese centra Otpora po svijetu da im šaljem publikacije o generalu.

Prilažem ti pregled o ADRSI IZMIRENJA, koju mi još treba popraviti. To je Uvod u PREDKULISNA KORAČANJA PREMA 1970-71. DO PREDSJEDNIKA TUĐMANA PREKO MAKSA.

Obrane ne želim primati preko ljudi koji se bore za Jugoslaviju. Ti ljudi za me opravdavaju strahovladu Aleksandra, ubijanja u KOLONI SMRTI, sva ubijanja i mučenja nas Hrvata preko Rankovića, Tita i njegovih ljudi-mučitelja i ubojica. Nastojat ću do njih doći drugim putevima.

Do drugog pisma ostajte mi pozdravljeni svi Bobani i Bobanići,
Vaš kum Miljenko.

(Kroz do sada iznješena PISMA MAKSA LUBURIĆA mnogi čitatelji su upoznati tko je Dr. Miljenko Dabo Peranić. On je bio uski suradnik generala Drinjanina od rujna 1962. pa do generalove mučeničke smrti 20 travnja 1969. Nisu mi svi detalji poznati kako je do toga došlo da se je odmah iza generalove smrti počelo sumnjati na njega, Dra. Peranića. Kako je isti bio član Glavnog Stana Otpora i velikog generalova povjerenja, automatski je bio na Udbinoj listi za likvidaciju. Zato bi bilo potrebno (po)zabaviti se svim tadašnjim izvorima oko generalova ubojstva i usporediti Ilije Stanića izjavu koju je on dao Sarajevskoj Udbi 29 travnja 1969., dakle sam 9 dana poslije ubojstva generala Drinjanina. Mo)

Pukovnik HOS-a Krunoslav Batušić piše pismo na tri stranice Ratki Gagri u Toronto 24.VI.1969., dva mjeseca i 4 dana poslije generalove smrti. Između ostaloga piše i ovo u zadnjem paragrafu pisma na prvoj stranici: "...Vijest o hapšenju Stanića u Parizu, čuo sam i ja ovdje, ali ta vijest nikako nije potvrđena, doduše Željko Bebek piše u Hrv. Državi, da je Stanić otputovao nakon atentata u Pariz i ovdje se priča, da Stanić piše pisma iz Pariza da on nije ubojica i da on ne želi nositi tu ljagu na sebi radi drugih, koji su to počinili ..." Važno će biti ovdje navesti, kao vremenski dokument, šta o tome kaže Dr. Dabo Perenić u svojoj knjizi **"PIGIBIJA GENERALA LUBURIĆA" str. 175 :**

Stanić mi se ponovo javlja pismom. 30. lipnja Stanić je još u Paris-u,...a na strani 176...Istog dana kada je stavljeno na poštu Stanićevo pismo za mene, 2 Svibnja, "netko" je na istoj pošti, Rue des

Pyrennees, Paris 20 stavio oko podne i razglednicu upućenu našem Glavnom Povjereniku za Njemačku, Iliji Vučiću, a na pošti Rue du Louvre, Paris 1, za Glavnog Povjerenika za Skandinaviju, Stipa Mikulića. Dopisnice su sve bez nadnevka. Poštanski žigovi određuju datume i satove odaslanja. Evo sadržaja svih triju dopisnica:

(Napomena:

Budući sam zašao u ovo opisivanje Ilije Stanića "lutanja po Parizu", potrebno će biti iznijeti neka saznanja do kojih sam došao ili predodžbe koje bi mogle poslužiti razotkriti donekle ove spletke i zagonetke oko ubojstva jednog Hrvata i jednog genijalnog hrvatskog vojničkog stručnjaka generala Vjekoslava Maksa Luburića. Hvala svima na strpljenju! Mo)

by: Otporaš 8th January 2013, 16:59

TKO JE PISAO ADRESU "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKI PARTIZANA"? **(2)**

1. Stipi MikulićuČ (strana 176.)

"Dragi Stipe. Tebi je sasma jasna situacija. Uvjeren sam da ni Ti ne vjeruješ u on što se priča i piše za mene. Ti znaš ko je ono učinio, a mene optužuju. Htjeli su me izigrati, ali im neće uspjeti. Ja imam sve dokaza protiv njih. Ti si mi dobar prijatelj pa znaj da ću im se osvetiti. Da imam novca najradije bi do Vas u Švedsku ali ću za sada ostati ovdje. Javi mi se na: Poste restante, Paris VIe. Mnogo pozdrava Stipi od prijatelja!
Ilija Stanić! Bog i Hrvatska!"

2. Iliju Vučiću:

"Dragi imenjače: (strana 176.)

Evo me u Francuskoj. Sad su svi digli ruke od mene, a do jučer svi su obećavali brda i doline. Ti znaš o čemu se radi, pa ako mi ovdje ne pomognu, dolazim kod Tebe.
Piši mi: Poste restante, Paris VIe.
Voli Te Tvoj jaran
Ilija Stanić"

3. Dabi-Peraniću: (strana 177.)

" Dragi moj profesore!

Već tri dana lutam i pokušavam da Vas sretnem, ali bez uspjeha. U Vaš stan ne smijem da me neko ne vidi. Ostavljen sam na cjedilu, molim Vas pomozite. Najbolje da se sutra ili preksutra vidimo na ovom mjestu kod Tornja koje sam obilježio sa X. Čekam Vas u 19 h.

Ako mi ne pomognete ja ću reći novinarima sve što znam i tako doći do novca!

Primate mnogo pozdrava od Vašeg Ilije! Doviđenja! "

(Ove tri razglednice kojih sadržaj Dabo Peranić ovdje donosi, trebalo bi vrlo dobro proštudirati, i tek tada bi se došlo do slijedećeg zaključka:

Prvo (1) da je Ilija Stanić uistinu došao u Pariz poslije ubijstva generala Drinjanina.

Drugo (2) kako je Željko Bebek mogao napisati u novini Branka Jelića "Hrvatska Država" "...da je Stanić otputovao nakon atentata u Parizu..." ako on za to nije ništa znao, onda se postavlja pitanje: odkud je Željko Bebek mogao znati da je on, Ilija Stanić otišao u Pariz?

Treće (3) da je jugoslavenska Ambasada u Parizu bila upletena u urotu oko ubojstva generala Drinjanina.

Četvrto (4) kada je Ilija Stanić u rujnu mjesecu 1968. bio u Parizu i dobio od francuskih vlasti privremeni boravak na mjesec dana, i kako ga je hitno nestalo iz Pariza, još hitnije je stigao kod generala.

Peto (5) Ilija Stanić je poslije ubojstva za sigurno bio u jugoslavenskoj Ambasadi u Parizu, gdje se je s nadležnima dogovorio kako će ovi slati u njegovo ime pisma i razglednice istaknutim Hrvatima.

Šesto (6) Ilija Stanić je bio kod Sarajevske Udbe 29/30 travnja 1969. kojoj je sa svojim ponosom, ponosom Ilije Stanića, dao detaljan i opširan izvještaj o ubojstvu Maksa Luburića.

Sedmo (7) Službenici jugoslavenske Ambasade u Parizu su u ime Ilije Stanića iz Pariza slali razglednice kako bi na taj način mogli optužiti Dra. Peranića da je on bio upleten u generalovo ubojstvo, jer Ilija se nalazi u Parizu u kojem je živio i Dr. Peranić.

Osmo (8) u Dra. Peranića se nikada nije sumnjalo niti posumnjalo, sve dok se ubojica Ilija Stanić nije pojavio u Parizu odmah poslije ubojstva.

Deveto (9) to je bila Udbina svrha slanja tih razglednica upravo iz Pariza kako bi se sumnja proširila što brže na Dra. Miljenka Dabu Peranića, i

Deseto (10) na svu žalost i našu hrvatsku sramotu, ta sumnja se je tako brzo širila i proširila svijetom, da me je moj kum Peranić već u srpnju te godine (1969) obavijestio o tim sumnjama...Mo. Mile Boban, Otporaš.)

by: Otporaš 8th January 2013, 22:25

TKO JE PISAO ADRESU "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"? (3)

IDEJA I AKT IZMIRENJA, piše Dr. Miljenko Dabo Peranić

Oko Božića 1946. su nas sve političke zatvorenike prebacili u KULU u Staroj Gradiški. Bio je pojačan nadzor prema nama, ali je otvorenost istomišljenika ostala ista - premda postroženim šaputanjem ispod glasa.

Četiri kuta naše sobe (koju smo nazivali "soba dra. Opica" po našem supatniku dru. Opicu, profesoru Prirodoslovno-matematskom Fakultetu u Zagrebu) su sakupljala najprivržljivije od četiri "stranke" zatvorenika: HSS, Ustaša, partizane (prestupnike!) i kriminalce. Malobrojni od ove posljednje dvije grupe su vršili "nadzor" nad hrvatskim patriotima.

Bio sam u 23-oj godini života. Privlačio me kut dvaju mladića ispd 20 godina. Gledali su me simpatično i sa osmjehom oko usnica, kao da su znali da sam bio suđen kao "klero-fašista"; oni su bili iz Maksove Obrane.

Ušao sam u njihov kut kao treći član. Govorili su mi o Obrani i o Maksu. Tu sam po prvi puta čuo za Maksovo ime, jer nisam imao prilike kao fratarski gojenac čitati novine za NDH niti govoriti o politici, premda mi žarila hrvatska krv iz dječaćkih dana za ubojstva Radića, Aleksandrove strahovlade i priprema za izbore 1935 g. Odmah me srce odvelo u Maksove redove; i kada sam 1954 g. dospio u emigraciju, poduzeo sam sve da me lično Maks pozove k sebi. Moje su pripreme za taj poziv trajale sedam godina, i kada je primio moje povijesne knjižice, među njima i onu o Iranskoj Hrvatskoj, Maks je bio ushićen: "Dosta je nama tog slavjanskog masla" (Pismo 26.XII.62...) (Knjižice koje je prof. Peranić napisao IRANSKA HRVATSKA br. 1. 1962. i REGUM CHROATORUM br. 4 iste godine u Parizu, osobno sam mu pomagao slagati slova na njegovom malom stroju kojeg je imao u svome stanu. Na moj nagovor on je poslao, ili bolje rečeno ja sam te knjižice poslao generalu Drinjaninu u ime Peranića ...Mo) Prvi sam ga puta posjetio Svibnja slijedeće 1963. g.

Otkrio sam mu patriotsku zakulisnost određenih hrvatskih komunista. U nešto je i sam vjerovao, ali su ga oduševila njihova pretkulisna koračanja u određenim prilikama, kao poplavi Zagreba, otvaranju renoviranog Hrvatskog Kazališta u Zagrebu, sa hrvatskim metropolitom i hrvatskim komunistima u prvom redu, "stanovištu" Golog otoka, desetkovanju hrvatskih komunista u vezi sa likvidacijom Hebranga, patriotizam (šutljivi patriotizam) hrvatskih studenata, itd.

I on je kao i mnogi na odgovornim mjestima u Hrvatskoj mislio na IZMIRENJE. Maksu je to bilo zacrtanije u mozgu nego ostalima, jer je živio u Španjolskoj, i pod dojmom "Doline Palih" (La Vale de los Caidos), gdje je General Franco izgradio grobnicu za sve pale u građanskom ratu, frankiste i antifrankiste. (Zamislmo se sada malo ovdje. Kako bi to bilo divno da vlada RH na čelu sina partizana Ive Josipovića, izda proglas da će vlada dignuti spomenik svim onim Hrvatima koji su pali u obrani Hrvatske i za Hrvatsku Državu, na tlu Hrvatske, bez obzira kakovu je odoru vojnik nosio i pod kakovim znakovljem se je borio! To bi bio kraj svih natezanja, svih svađa oko toga tko je bio na pravom a tko na krivom putu. Mene su jučer s jednog poznatog hrvatskog foruma, kako su rekli, "trajno izbacili", jer sam veličao ustaštvo, a ja samo u mojim opisima citirao nekoliko Poglavnikovih izreka, počevši još od davne 1926 godine. I to je sloboda mišljenja, govora i pisanja! To je upravo to što je general Drinjanin i htio: pomiriti i ljevicu i desnicu, i baš upravo poradi toga je i došla **ADRESA: PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.** General je prvi rekao da: Svaki onaj koji zagovara ustaško partizanski rat, je izdajnik hrvatske stvari. Mo. Otporaš)

Počeo mi je govoriti o izmirenju Ustaša sa Hrvatskim Partizanima i hrvatskim komunistima. Razgovarali smo. Analizirali sve. Već sam godinu dana bio njegovim suradnikom u OBRANI i DRINI. Odlučili smo ići do kraja. "Napast će Te emigracija da si me prevario - reče - jer ideju IZMIRENJA ne će nitko dugo prihvatiti. Odbacit će Te - i moglo bi se dogoditi (da me moji askari ne ostave) da Te i ja javno odbacim, ali ćemo i dalje biti skupa i skupa raditi za našu Hrvatsku, kojoj smo do sada dali sve od sebe što smo mogli. "Ne pitam Te da li se slažeš s time što sam rekao, jer onaj koji voli Hrvatsku radi što mu govori razum a ne srce."

Razišli smo se u ideji IZMIRENJA.

by: Otporaš 9th January 2013, 00:35

TKO JE PISAO ADRESU "PORUKA IZMIRENJA" USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA? (4)

27.X.63. General mi šalje članak koji je trebao uvesti u to IZMIRENJE, i veli: "članak kojeg ti prilažem trebao je biti uvodnik nove Jadranske-Dalmatinske "Drine", i trebao je biti objašnjenje o posebnom problemu i uzrocima postanka dviju Jugoslavija savezno sa posebnim stanjem u Dalmaciji, pol. NDH., (po svoj prilici bi ta riječ "pol." mogla značiti "politika" NDH., mo) Talijana, partizana itd. i naravno, pogled u budućnost na planovima Otpora, nastojeći pokrenuti i bivše ustaše i bivše partizane za Hrvatsku Državu na svehrvatskoj i vojničkoj bazi, jednoj, koja može pokrenuti mase i elite za revolucionarnu borbu i uskladiвши stanje sa svijetom u kojem moramo živjeti itd.

Ja molim u prvom redu Tebe osobno, da nam najhitnije daš svoje mišljenje, osobito u duhu pisma, koje prilažem...Cilj je zaista pokrenuti nove duhove, spasavajući sve čiste vrednote, bez hipoteke prošlosti, bez vrijeđanja, bez osvete, bez kompleksa, čista srдца, čistih ideja za budućnost."

Nemam ni taj članak ni popratno pismo, jer sam mu bio povratio i jedno i drugo, izrazivši moje ne slaganje sa sadržajem članka. ([Moglo bi se sada postaviti pitanje, sada pok. Miljenki Dabi Peraniću, kako je došlo do citiranja generalova pisma ako ga nisi imao dok si ovo pisao. Mo](#)) Napisao ga je bio Željko Bebek, namještenik Drinapress-a (1), koji je pisao o stvarnosti Istre i Dalmacije po politici učitelja i profesora "bratstva i jedinstva", naravno prosrpski i antihrvatski. Maksu sam to rekao i telefonski, te me je zatražio to napisati mojom glavom. Prihvatih.

Dva tjedna kasnije mi već traži moj rad:

"Drina je skoro gotova, te je najhitnije potrebno da pošalješ Tvoj rad o Istri, jer inače morat ćemo obustaviti i početi drugu stvar." (Pismo 11.XI, 63.) Moj se rad, logično, oduljio, jer je trebalo donijeti i povijest Istre. Uskoro dobiva prvi dio, a kroz desetak dana i kraj, koji je u stvari ADRESA IZMIRENJA.

"Dobio sam evo i svršetak članka. Krasno. Hvala Ti topla na svemu. Ovaj mi je svršetak zaista drag. Zahvali se svima na suradnji. Ovo će biti zaista dostojno naših namjera i žrtava. Ja ću sve to tako uvrstiti i bit će sigurno nešto najboljega što se u emigraciji tiskalo."

Srcu mi godilo generalovo priznanje mojoj ADRESI IZMIRENJA "Krasno ...Ovaj mi je svršetak zaista drag." Tiskao ju je kao uvodnik Istarske DRINE, Madrid 1964, Godina XIV. Br. 3-4, tsr. 18-21.

-----
(1) Pismo 6.VI.64.: "Bebek nije kod mene više. On je bio pisac onog članka što ste ga cenzurirali. Odonda je samo spavao, ljenčario i morao sam ga baciti van."

(Tako piše moj kum dr. Miljenko Dabo Peranić meni u pismu od 23.XI.90. Dok ovo pišem pregledavao sam kopije pisama generala Drinjanina koje je on pisao svojem suradniku Dru. Miljenki Dabi Peraniću. Nadoh kopiju tog pisma i zbilja, general je to pismo pisao 6.VI.64. rukom, olovkom na dvije stranice. Na drugoj stranici, predzadnji paragraf je gornji opis. Ja ću samo nadodati zadnji red kojeg je pisac Peranić ispustio, a taj je: "...Sada je negdje kelner u Benidormu kod Lončarića ..." Mo) (Nadodajem danas, 13 siječnja 2016. godine da se ovo generalovo pismo nalazi u knjigi ["PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIČA"](#) NA STRANICI 345/346, mo. Otporaš.)

by: Otporaš 9th January 2013, 05:14

TKO JE PISAO ADRESU "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"? (5)

Prva reakcija u emigraciji na Istarsku DRINU i ADRESU IZMIRENJA:

"Istarska DRINA je polučila efekt koji smo očekivali. Bili smo dapače pesimisti. Istina, moji prijatelji iz raznih brloga pišu mi o komešanju i spremanju dijalektičara "pravovjernih", kao i naših stranačara, ali se boje da će samo pojačati pozitivni efekt, koji smo postigli ...I kako ne, uvodnik je bio krana svemu, a to je svakako Tvoja zasluga." (Pismo Travnja 66.)

Zagreb ostao vedrog i optimističkog lica prema IZMIRENJU i meni (x), a (y) me pozvao raditi u domovini, jer da je meni mjesto tamo, a ne u emigraciji. (Božo Vukušić u knjigi "Tajni rat Udbe protiv hrvatskog iseljništva", treće dopunjeno izdanje donosi na stranici 261 mako je "suradnica Irma" ukrala Peraniću za vrijeme boravka u Parizu materijale koji sadrže tajne kodove po slovima tko je tko, fotografije, pisma itd. Zato ovaj gore u zaporkama (x) i (y) su možda jednih od tih tajnih kodova. Mo. Otporaš.)

"Nema sumnje: između hrvatskih komunista koji se bore protiv svakog Beograda - i "Ustaša" koji se tuku među sobom za vodstvo "Fata Morgane" (optička varka u pustinjama uslijed pregrijanog zraka, ili miraža, mo) - Otpor će ići s komunistima za Crvene granice na Drini". (Pismo 10.VII.66.)

PROTIVNICI I SLJEDBENICI

"Komentara ima mnogo i svake vrsti. Mnogi bi htjeli da sada partizani postanu Ustaše. To je primitivizam. Ali je većina prihvatila naše ideje kao jedino ispravne. I svećenika među njima ima, starih boraca i ustaša". (Pismo 12.VII.66.)

Međutim:

"Tetka Danica (tako bi general (po)nekada nazivao hrvatskih Franjevacu novinu iz Chicaga, koje je ime bilo DANICA, mo) (Ilinić) otvorila paljbu na suradnju ..." (Pismo 19.X.66.)

Pa dalje:

"Prilažem Ti DANICU: Dakle ostali smo sami i ne samo to, nego je počela kampanja "od uha do uha" i od "tikve do tikve". Stare seronje se udružile. Krnjević i drugi upozoravaju da je prerano .... Pernar (stari pristaša HSS, mo) se pretvorio u mirotvorca: valjda ne bute dečki prljali ruke s puškami, nauka braće Radić mi partiri ... Seronja. Srbi su ga htjeli ubiti slučajno uz Radića, a za vrijeme NDH. intervenirao za zlato, za bogate židove, za one koji su nabijali kanu i bozili se po čoškovima bijeloga grada, dok su se ustaše i partizani borili za ideal, ideal kakvi god bio, ali ideal." (Pismo 31.X.66.)

(x) i (y). Još nije vrijeme otkriti ličnosti.

Dragi Milane,

No ideja provjerljiva IZMIRENJA je išla i dalje naprijed kao i do sada; pa i oni koji su je napadali konfisciraju politiku tog IZMIRENJA generala Luburića. (Svako je konfisciranje neljudsko, ali ne

kada se radi o uspjehu HRVATSKE DRŽAVNOSTI.)

Zakulisna koračanja su došla do 1990 g. ADRESA IZMIRENJA je ostvarena poslije 24 g., - 21 godinu poslije Generalove pogibije. Sljedbenici ADRESE IZMIRENJA su ostvarili tu njezinu ideju provjerili ju i uzdigli Dra. F. Tuđmana na kormilo Republike Hrvatske:

DRINA 1964: "Sada kada nas bije ista prekodrinska ruka, protiv koje sam se borio kao Ustaša, a moj brat kao Domobran, zaboravimo prošlost: ja skidam sa čela "U", kao što Ti odbacuješ petokraku, te budimo samo vojnici za Hrvatsku Državu."

VEČERNJI LIST, 26.II.1990: "PRVI OPĆI SABOR HRVATSKE DEMOKRATSKE ZAJEDNICE." "...ovdje su sakupljeni "sinovi i kćeri hrvatskih domobrana, hrvatskih partizana i hrvatskih ustaša, kojima je zajednički cilj pobijediti".

"Budimo samo vojnici za Hrvatsku", kojima je zajednički cilj pobijediti".

I pobijedili su.

Da nije hrvatski vojnik iz NDH, bivši Ustaša i bivši Domobran, prihvatio Maksovo IZMIRENJE i glasovao za hrvatskog Partizana generala Tuđmana, ovaj ne bi bio izabran Predsjednikom REPUBLIKE HRVATSKE.

Vjerujem da General mirno počiva vječni san s ponosom na čelu noseći sa sobom u grob pobjedonosnost svog IZMIRENJA,

ustaško-partizanski Maks, general Drinjanin.

Kraj ovog pisma.

(Eto, tako piše prof. Dr. Miljenko Dabo Peranić o svojem Glavnom Zapovjedniku Hrvatskog Narodnog Otpora, generalu Drinjaninu. Mo)

Posljednje uređivanje od Bobani : 14-01-2016 at 08:24

14-01-2016 18:54#730

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

NEKOLIKO KOMENTARA NA OVAJ ČLANAK SA PORTALA KAMENJAR.COM
(Molim kliknite na priloženi link.)

<http://kamenjar.com/tko-je-pisao-por...a-i-partizana/>

Slunjski • prije 9 sati

Budalaština koja nas skupo košta!

• Odgovori • Podijeli ›

Avatar

Otporaš Slunjski • prije 6 sati

Slunjski po tvom opisu izgleda da ti smatraš da je POMIRENJE Hrvata sa Hrvatima "Budalaština koja nas skupo košta". Bili ti znao malo opširnije pojasniti tu tvoju izreku drugima, onima koji ne znaju šta bi to uistinu moglo značiti. Mišljenja sam da nisam sam koji tu tvoju izreku nije razumio,...

Tyrex Rex • prije 5 sati

Da bi bilo jasnije o čemu se ovdje radi jer članak je dosta nejasan pokušat ću to malo pojasniti. Naime Luburićeva "Poruka izmirenja ustaša i hrvatskih partizana je objavljena u novinama "Istarska Drina", u 3./4. broju 1964. godine. Luburić u emigraciji prije njegova ubojstva se zalagao za hrvatsko pomirenje, zbog čega se i razišao s Antom Pavelićem. "Poruka izmirenja ustaša i hrvatskih partizana" su objavljena njegova pisma u samoj toj knjizi i prikaz ideje koje je Luburić počeo zagovarati u emigraciji, a to je pomirenje ustaša i hrvatskih partizana. .

2 • Odgovori • Podijeli ›

Avatar

Otporaš Tyrex Rex • prije 3 minute

Jest, istina je Tyrex Rex da je članak malo nejasan, jer se ne radi o samoj **PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA**, koja je izašla u Istarskoj **DRINI** br. 3/4 1964., strana 18-21, nego se ovdje u ovom članku radi o pismu dra. Peranića svome vjenčanome kumu Mili Boban, u kojem ovaj želi svome kumu Bobanu dati do znanja kako je došlo do te **PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA**. Više se je išlo odgovoriti na pismo dra. Peranića nego na sami sadržaj **Poruke izmirenja**. Usput, kada smo na istoj temi, treba spomenuti **URBI ET ORBI** da ova **PORUKA IZMIRENJA HRVATA SA HRVATOM** nije produkt i proizvod dra. Franje Tuđmana, nego hrvatskog generala Vjekoslava Maksa Luburića. Dr. Franjo Tuđman je dobio titulu vojskovođe i prvi predsjednik RH samo i jedino zato što je pohlepno čitao i prihvatio **pomirdbene ideje Maksa Luburića**. Nerazumljivo je to da se još uvijek vrlo dobri i pošteni Hrvati ustručavaju reći istinu i spomenuti da je ideja **IZMIRENJA** pošla od Maksa Luburića, a samo zbog njegova imena mnogi se ustručavaju to spomenuti.

Slika mojeg Avatora koju vidite ovdje je slika sa predsjednikom HDZ drom. Franjom Tuđmanom na banquet-u Prve Konvencije HDZ u Clevelandu 21 siječnja 1990. On i ja - tada sam bio Pročelnik HNO - smo se vrlo dobro razumijeli i sporazumijeli; u svakom pogledu u borbi za oslobođenje Hrvatske. Taj stisak ruke koji se vidi na slici je stisak ruku dvaju hrvatskih državotvornih Hrvata, jedan iz Domovine a drugi iz Emigracije, za isti cilj, istu svrhu, a taj **CILJ** je Hrvatska Država. Dru. Franji Tuđmanu nije smetalo ime Maksa Luburića kao generala HOS-a NDH-e, niti je nama, članovima Luburićeve organizacije HNO smetalo ime jugoslavenskog generala JNA dra. Dranje Tuđmana. I dok sam ja živ isticati ću **IZVOR PORUKE IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA**.

Da je dr. Franjo Tuđman ostao živ još desetak godina, mi ovog današnjeg problema, političkog i nacionalnog, nebi imali, jer za sigurno nebi imali lažova, izdajicu i lopova Mesića za predsjednika, niti bi imali dezertera YUsipovića, nego bi imali državotvornog Hrvata ili državotvornu Hrvaticu za predsjednika RH u kojoj bi se mladost i student odgajali u hrvatskome poštenome i nacionalnome duhu. Imali smo ono što smo imali, i to zaslugom najviše našom hrvatskom glupošću.

Sada imamo ono što imamo. Imamo za predsjednika RH državotvornu Hrvaticu predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović, koju ja od milja zovem LIEPA PLAVKA.

18-01-2016 00:36#731

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

DVA HRVATA U SLUŽBI HRVATSKOG IZMIRENJA - general DRINJANIN i dr. F. Tuđman

Annie Boban <froate@hotmail.com>; Sun 1/17/2016 9:32 PM

F.Tuđman i V.M.Luburić- o pomirbi Hrvata

www.gradjanska-akcija-official.com

Nitko ne može zaniijekati vojničke titule dvaju Hrvata, dvaju Hrvata koji su sami sebe pobijedili, a to su general Hrvatskih Oružanih Snaga HOS-a Vjekoslav Maks Luburić i general Jugoslavenske Narodne Armije JNA dr. Franjo Tuđman. General Drinjanin je sam sebe pobijedio i sam sebe uvjerio da Hrvatska pripada svim Hrvatima a ne samo Ustašama ili [...]

18-01-2016 14:23#732

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

DVA HRVATA U SLUŽBI HRVATSKOG IZMIRENJA . GENERALA DRUNJANIN I DR. F. TUĐMAN

(Vijesti iz Hrvatske. Interesantno pročitati, osobito za Hrvate izvan Domovine Hrvatske. Pratiti, čitajte i širite hrvatsko državotvorno štivo. Ako se link ne otvori, milim kliknite na link. Otporaš.)

Delacroata <delacroata@aol.com>;

Annie Boban <froate@hotmail.com>; Mon 1/18/2016 11:55 AM

Hrvatsko Obrambeno Štivo

Hrvatsko Obrambeno Štivo | od Strica Ivana

hrvatskoobrambenostivo.com

Četnici, daleko vam kuća! Manipulacija uma, psihe, i duše počinje onda kada pristajemo na nepravdu u svakom obliku! Makar to bio oblik koji je oku neprimjetljiv ...

Hrvatsko Obrambeno Štivo

od Strica Ivana

#POČETNA
 BLEIBURG
 BRAĆA U KRISTU
 BRANITELJSKI KRIŽNI PUT
 HRVATSKE HEROINE
 IZ OTPORAŠEVE TORBE
 JASENOVAC STRATIŠTE HRVATA
 KNJIŽNICA
 POEZIJA MISLAVA KONTIĆA
 POPIS RATNIH ZLOČINACA
 RATNICI
 SPECIJALNI RAT PROTIV HRVATA
 VUKOVARSKI BOJOVNICI
 DONACIJE

17. SIJEČANJ 2016

JEZGRA HRVATSTVA JE U HRVATSKOJ A KORIJENI U HRVATSKOJ POLITIČKOJ
 EMIGRACIJI
 bojovnik

JEZGRA HRVATSTVA JE U HRVATSKOJ, A KORIJENI SU U HRVATSKOJ POLITIČKOJ EMIGRACIJI.

Neka ovaj gore navedeni naslov potakne na razamišljanje sve Hrvatice i Hrvate koji budu ovaj opis čitali, dali je taj naslov: istinit, umjeren, pretjeran ili ga treba analizirati iz svih kutova, kako bi se našla ona istina koja se ne vidi prostim okom u tom naslovu, a ona je tu od onoga trenutka kada je dr. Franjo Tuđman 1987. godine dobio jugoslavensku putovnicu da može u svojoj nacionalno/hrvatskoj MISIJI posjetiti Ameriku i Canadu, pa i druge zemlja i kontinente.

Ja ću u deset (10) točaka iznijeti moje osobno mišljenje glede tog gore navedenog NASLOVA, a vrata su širom otvorena za svakog pojedinca da kaže svoje mišljenje.

Prvo (1) Ustaše i partizani su se borili, svaki na svoj način, za svoju zemlju, ali ne i za svoju državu Hrvatsku. Kada se kaže riječ Ustaša, prijatelju, neprijatelju i cijelom svijetu je odmah jasno i poznato da su to Hrvati. Kada se kaže riječ partizan, prijatelju, neprijatelju i cijelom svijetu je to nejasno tko bi to mogao biti. Ako su partizani poznati kao Jugoslaveni, a u partizanima je bilo: Hrvata, Srba, Crnogoraca, Sloveneaca i Makedonaca, onda se više ne postavlja pitanje da su se hrvatski partizani borili za istu zemlju i za istu državu Hrvatsku. Hrvatski partizani su se borili za Jugoslaviju a ne za Hrvatsku državu. Ustaše su se borile za Hrvatsku Državu a Jugoslavija se je borila protiv Hrvatske Države. To su činjenice koje se ne mogu ignorirati.

Drugo (2) Jugoslavija je bila jedna umjetna državna tvorevina koja je bila negacija želja naroda i narodnosti koji su ju sačinjavali. Jugoslavija kao država mogla je opstajati samo i jedino na načelima i doktrini FAŠIZMA, tj. diktaturi. Mussolini, otac doktrine fašizma, koji je preuzeo iz starog romanskog carstva autoritativne simbole FASCES, što je u stvari svežanj pruća sa sjekirom u sredini kojeg su stari Rimljani u sudskim raspravama nosili pred sudca kao simbol moći. Tako je Musolini vještom promidžbom i demagogijom oko sebe sakupio SVEŽANJ ISTOMIŠLJENIKA od kojih je sastavio i stvorio VELIKO FAŠISTIČKO VIJEĆE.

Treće (3) Tito je vrlo dobro znao da po uzorima fašističke doktrine Jugoslavija može opstajati, te je po tim fašističkim načelima oko sebe okupio SVEŽANJ, drugim riječima odrede istomišljenika od

kjih je sastavio i stvorio: BRATSTVO I JEDINSTVO, SIV, OZNU, UDBU i sve one druge državne aparate koji su slijepo i do ludila bili odani PARTIJI I TITI. U ime partije, slušalo se je Tita, a u ime Tita slušala se je partija. A slušati oboje je značilo čuvati (ali ne i očuvati) Jugoslaviju. To je najbolje osjetio dr. Franjo Tuđman 1968. godine kada mu se je u ime PARTIJE zabranilo na otkrivanju spomenika “žrtvama fašizma” u Jasenovcu govoriti o žrtvama i brojkama rata.

Četvrto (4) Tito je tu! Jugoslavija je tu! Diktatura je tu! Hrvate se zastrašilo, uplašilo, po liniji partije moralo se je ići. U ime “bratstva i jedinstva” hrvatski se jezik mijenja, u školama se uče Titine ofanzive; iz škola izlaze novi naraštaji s novim idejama, val dezinformacija zahvatio mnoge Hrvate, nastala zabuna, nastala pobuna, nastali prosvijedi, nastala hapšenja, nastala zatvoranja i mučenja, mnogi istaknuti Hrvati su dospjeli u zatvore i teške robije, zatvori se pune a nepovjerenje prema Titi i partiji se povećavaju.

Peto (5) U tom valu straha za goli život mnoge Hrvatice i mnogi Hrvati su postali žrtve i ustaštva i partizanstva te od straha i jednog i drugog napuštaju svoje roditelje, svoja ognjišta, svoju zemlju Hrvatsku, tražeći spas u izbjeglištvu. Tu, u izbjeglištvu, u tuđem svijetu i među stranim običajima, Hrvati se bore da ne zaborave svoje roditelje, svoj narod hrvatski, svoj jezik hrvatski, svoje običaje hrvatske, Svoju Domovinu Hrvatsku. Iz velike i žarke ljubavi prema svojoj Domovini Hrvatskoj skoro se svima na njihovim tabanima zalijepilo ime HRVATSKA tako kuda god hodaju ostavljaju tragove HRVATSTVA.

Šesto (6) Hrvatski Književni List, HKL 1969. i Hrvatski Tjednik, HT 1970. su najveći dokaz da se, kako u Jugoslaviji tako isto i u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, SRH, nije više moglo promicati nikakovo ni u kojem slučaju hrvatstvo. Za to je očiti dokaz KARAĐORĐEVO iz prosinca 1971. godine, adakle su sve strijele i oštrice poslate svim onim (poznata je lista od (50) pedesetorice) istaknutim Hrvatima, koji su mnogi od njih morali napustiti svoju zemlju Hrvatsku, kako bi živote spasili, isto onako kako su to i drugi Hrvati činili prije njih. Tako je došlo do onog poznatog HRVATSKOG PROLJEĆA a u emigraciji: Brunu Bušić, Franjo Mikulić, Zlatko Markus i drugi prozvani su i tako ostali poznati kao PROLJEĆARI.

Sedmo (7) Proljećari, kao jedna nova snaga u hrvatskoj političkoj emigraciji, svojim novim i svježijim idejama, počimaju zadobivati, najprije simpatije a zatim i podršku mnogih državotvornih Hrvata u emigraciji. To se je najbolje moglo očitovati na izborima HNV iz godine 1977. kada su Bruno Bušić, Franjo Mikulić i Zlatko Markus dobili najveće povjerenje glasova u HNV. Rad PROLJEĆARA unutar HNV nije ostao nezapažen u porobljenoj Hrvatskoj. Politički kurs hrvatske emigracije se mijenja. Bruno Bušić napušta novinu Novu Hrvatsku, NH i Jakšu Kušana. Prilazi onima koji su mu srcu bliži, kako je znao sam reći, po ideji u borbi za hrvatsku samostalnost. To su bili ponajviše simpatizeri ideje PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA koja je izišla u Istarska DRINA br. 3/4 1964. Bruno je ovu poruku izmirenja na pamet proučio i naučio. Iz nje je crpio podatke za onaj svoj opis o Ustašama i hrvatskim partizanima.

Osmo (8) U Zagrebu je gorijelo pod nagama dru. Franji Tuđmanu. Kao razočarani Titovac br. jedan (1), kao razočarani komunista br. dva (2), kao razočarani Jugoslaven br. tri (3) i kao rođeni i uvjereni Hrvat br. četiri (4) pao je u veliku nemilost kod svojih bivših “drugova”, isključen iz partije, odbačen kao žvakaća guma, pokušava na razne načine, tu na terenu, u Zagrebu, tu u Hrvatskoj nešto učiniti za hrvatski narod. Čvrst i odlučan u svojim hrvatskodržavotvornim idejama odlučuje se legalnim putem posjetiti hrvatsku političku, gospodarsku, športsku, umjetničku, kršćansku emigraciju.

Deveto (9) Dr. Franjo Tuđman dolazi u Toronto, Canada, u KULA HRVATSTVA kako ju je šesdesetih godina prošlog stoljeća nazvao Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin, ljeta 1987.

Poznato je mnogima da je dr. Tuđman kao povijestničar mogao primati sva izdanja DRINAPRESS-a i da je čitao mnoge opise generala Drinjanina, i kako su ga neki, s pravom ili ne, optužili da se je on, dr. Tuđman, zaljubio u zdrave nacionalne pomirdbene ideje generala Luburića, osobito PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.

Deseto (10) Dr. Franjo Tuđman je imao nekoliko predavanja u Torontu, a najpoznatiji je bio onaj POLITIKA HRVATSKOG NACIONALNOG IZMIRENJA, kojeg je održao u dvorani "The Ontario Institute for Studies in Education 19 lipnja 1987. Kada smo se uvečer na užem skupu sastali s drom. Tuđmanom, da ne kažem samo mi ODPORAŠI ili najnovije OTPORAŠI, jer nas je bilo i iz drugih hrvatskih organizacija, u razgovoru je palo pitanje i adresa o pomirenju generala DRINJANINA PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.

Dr. Tuđman je jasno, glasno i otvoreno rekao da je ta Luburićeva poruka TEMELJ I ŽILA SVAKOG IZMIRENJA IZMEĐU HRVATA. Ne sjećam se više dali je točno rekao "žila" ili "korijen".

Izvor: Otporaš

XXXX

Bog! dragi moj veliki brate Nikola,

Hvala ti na lijepim riječima, osobito za lijepe riječi o mojoj supruzi Annie. Istinu si rekao da je mnogo patila i veliku cijenu platila za ljubav Hrvatske. Jest, ona je, moglo bi se mire duše reći **ONA ŠUTLJIVA HRVATICA** koja izgara kao luč.

Lijepo si ono rekao: "...Zbog naše budućnosti ne smijemo dozvoliti da Hrvatska ostane zamrznuta u okovima drugog Svjetskog Rata."

Prilažem ti nešto što sam jutros pronašao na stranicama portala HRVATSKO OBRANBENO ŠTIVO. Ako ti se sviđa pošalji i drugima da se upoznaju sa ZDravim idejama.

Iskreni poZDravi tebi i svim tvojima. Bog! Otporaš.

From: Delacroata <delacroata@aol.com>

Sent: Monday, January 18, 2016 4:30 AM

To: froate@hotmail.com

Subject: Re: DVA HRVATA U SLUŽBI HRVATSKOG IZMIRENJA . GENERALA DRUNJANIN I DR. F. TUĐMAN

Dragi Mile,

Hvala na poruci. Nek tebe i tvoju obitelj prati mir i svako dobro. Tvoja je Annie u istinu dar božiji ne samo tebi nego i našoj domovini za čiju je slobodu platila veliku cijenu. Kad su se crni oblaci nadvili nad njezinim domom ostala je vijerna supruga i dostojna majka. I u najtežim danima kad se je osjećala usamljena i napuštena od svih na pitanje Annie kako si uvijek bi odgovorila "just fine". Na sve ovo samo mogu nadodat i reć "nek joj Gospodin blagoslovi sve pute".

Dragi Mile što se tiče članka mogu reći da je dužnost svakog Hrvatskog domoljuba da poradi na danu kad će Hrvati postat jedno. Dobro se sjećam člank koji je izašao u Times Magazinu krajem šesdesetih ili početkom sedamdesetih u kojem se spominje blago-pokojni Branko Jelić i Hrvatska pomirdba. Zbog naše budućnosti ne smijemo dozvolit da Hrvatska ostane zamrznuta u okovima

Drugog Svjetskog Rata.

Sve najbolje,
Nikola

-----Original Message-----

From: Annie Boban <froate@hotmail.com>

To: Nikola Bilandzic <delacroata@aol.com>

Sent: Sun, Jan 17, 2016 5:24 pm

Subject: DVA HRVATA U SLUŽBI HRVATSKOG IZMIRENJA . GENERALA DRUNJANIN I DR. F. TUĐMAN

Bog! dragi moj brat Nikola,

Tako mi je bilo drago da si me zovnuo i da smo se malo popričali. Žao mi je da smo se morali na brzinu zaustaviti, jer me je rodila Mila, Nedjeljkina brata supruga nazvala. Nastavit ćemo gdje smo stali drugog puta. Za sada ti šaljem o čemu sam ti pričao. Klikni na link, otvori i pročitaj. Nije dugo ali za neke ljude je vrlo interesantno.

Iskreni pozdravi tebi i svojoj tvojoj čestitijoj obitelji.

Bog! Mile i Annie Boabn sa obitelji.

ps. Kada ovo pročitaš, javi mi tvoje mišljenje.

Bog! Mile.

DVA HRVATA U SLUŽBI HRVATSKOG IZMIRENJA . GENERALA DRUNJANIN I DR. F. TUĐMAN

HRVATSKA

F.Tuđman I V.M.Luburić- O Pomirbi Hrvata

Nitko ne može zanijekati vojničke titule dvaju Hrvata, dvaju Hrvata koji su sami sebe pobijedili, a to su general Hrvatskih Oružanih Snaga HOS-a Vjekoslav Maks Luburić i general Jugoslavenske Narodne Armije JNA dr. Franjo Tuđman. General Drinjanin je sam sebe pobijedio i sam sebe uvjerio da Hrvatska pripada ...

Screenshot_7

HRVATSKA

23.OBLJETNICA AKCIJE MASLENICA

DA SE NE ZABORAVI! TAKO SU GOVORILI NEKADA.

Te 1999. bili smo 10 puta manje zaduženi, a dr.Tuđmana optuživali za 'nevjerojatan porast duga'! U Globusu od 12. veljače 1999. objavljena je kolumna Ratka Boškovića, glavnog urednika magazina "Kapital" pod naslovom "Na što je u proteklih pet godina u Hrvatskoj potrošeno pet milijardi dolara novog duga?". Jasno, ...

↑ Smanji

HRVATSKA

F.Tuđman i V.M.Luburić- o pomirbi Hrvata

Nitko ne može zanijekati vojničke titule dvaju Hrvata, dvaju Hrvata koji su sami sebe pobijedili, a to su general Hrvatskih Oružanih Snaga HOS-a Vjekoslav Maks Luburić i general Jugoslavenske Narodne Armije JNA ...

20-01-2016 22:28#733

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

JEZGRA HRVATSTVA

Davor Javorovic/PIXSELL

Davor Javorovic/PIXSELL

'SVE DOK JE ČETNIKA, BIT ĆE I 'USTAŠA!'+AAA-

MAKS SE PITA: 'Je li ured predsjednice u Vukovaru imao dvojezičnu ploču?'

Autor: T. BudakPonedjeljak, 18. Siječanj 2016. u 10:13

"Predsjednica RH U Vukovaru nazočila sastanku zapovjednika obrane Vukovara i još nekih, no gle čuda nema na sastanku Merčepa, Dedakovića -Jastreba starog, Borkovića i drugih... No, mene čudi kako se uvijek nađe načina pozvati Pupovca, pravoslavne popove i ostale koji u danima između gostovanja kod najvećih hrvatskih političkih dužnosnika, pljuju i pišaju po Hrvatskoj", ističe Mario Maks Slaviček.

Mario Maks Slaviček se, na sebi svojstven način, osvrnuo na predsjedničin trodnevni boravak u Vukovaru. Pritom je postavio mnoga pitanja:

“Predsjednica RH U Vukovaru nazočila sastanku zapovjednika obrane Vukovara i još nekih, no gle čuda nema na sastanku Merčepa, Dedakovića -Jastreba starog, Borkovića i drugih... Nema na tom sastanku puno onih koji su uistinu obranom grada zapovijedali. Možda je to propust savjetnika, organizatora ili tražitelja sastanka.

No, mene čudi kako se uvijek nađe načina pozvati Pupovca, pravoslavne popove i ostale koji u danima između gostovanja kod najvećih hrvatskih političkih dužnosnika, pljuju i pišaju po Hrvatskoj i svemu što nosi imena hrvatskoga. Čudi ma pak kako to da nije odrađen performans s naše strane ovaj puta, pa da počnu ispadati kosturi iz ormara pred tom početničkom antihrvatskom svitom u privremenom Vukovarskom uredu Predsjednice RH.

Pitam se je li natpis na uredu u Vukovaru dvopismen ili dvojezičan? Možda su postigli kompromis. Ured Predsjednice sa Srbijancima pa potonjima u ovom trenutku ako nije natpis na uredu dvojezičan ne smeta. Iako bi po Ustavu morao (ustavnom zakonu), biti. A predsjednica je čuvar Ustava, ili se

pak i ustav može prilagođavati dnevno političkim potrebama. Nije da sam za ćirilicu, nego sam za to da se Ustav i zakon poštuju, još sam više za to da se Ustav i zakoni sastavljaju tako da budu na korist i diku hrvatskom puku a ne kojekakvim tzv. manjinama . No možda je to ona kako oni kažu pozitivna diskriminacija, ali nas većinskoga naroda, nas Hrvata.

Pitam se zašto svi traže da se o žrtvi Vukovara iz pijeteta šuti. Dočim se kad se ide po mjestima Partizanskih derneka po sat vremena pričaju bajke i hvalospjevi o antifašizmu, poput sjetimo se, govora Predsjednice u šumi Brezovica. Ne držite li kako bi se baš uvijek kad su u Vukovaru, svi naši političari trebali služiti najoštrijim hrvatskim rječnikom upozoravajući i prokazujući tko je kriv za broj bijelih križeva, za nestale, pobijene i u nepoznato odvedene? Osobno držim kako se baš u te dane i baš na tim mjestima treba jasno i glasno pa čak i imenom i prezimenom kazivati tko je napadač a tko žrtva, koliko je agresija odnijela mladosti, koliko je napravila štete i baš prstom pokazivati u pravoslavne popove, Pupovca i ostale koji su bili politički čimbenici na strani agresorske Srbije i JNA. A ne dopuštati da ti isti stoje rame uz rame s predsjednicom države.

Zaključiti mogu, kako nema slobode Hrvatskoj dok takvi Hrvati koji stoje rame uz rame onima koji su hrvatsku zaniijekali, protiv nje cijelo vrijeme djelovali i u ratu i u miru. Nema Hrvatske države i slobode dok se tima i takvima pruža ruka hrvatska. U konačnici nema slobode dok si Hrvati budu birali i izabirali ljude kojima je važnije da im u posjeti budu agresorski četnici nego Vukovarski heroji. Za mene nije čovjek niti Hrvat onaj koji može i hoće u istu prostoriju zbog tamo nekih političkih bodova i protokola staviti Hrvatske ratnike i one koji su Hrvate ubijali..

Sram me je postupaka i ponašanja tzv. hrvatskih političara koji tako postupaju, ma kojeg god oni ranga i zvanja bili i iz koje god oni političke stranke ispuzali. Ti i takvi su najveći štetnici i neprijatelji hrvatske države i naroda... Zašto kažem štetnici? Pa, stoga što su im od vlastitog naroda važniji Sbijanci, manjinci i ponajgore što im za stolom prečesto sjede četnici. Samo i na žalost, mnogi od onih koji su tim i takvima dali svoj glas još to ne vide.

Srećom, dok u Hrvatskoj bude partizana, četnika i njihovih dodvorica bit će i nas, nas kako oni kažu "ustaša". Bilo nas od prije mene bit će i poslije mene ....

“U Mislina Domovina, U Srcu Odanost, U Desnici Snaga”

Mario Maks Slaviček

Posljednje uređivanje od Bobani : 20-01-2016 at 22:30

21-01-2016 22:22#734

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

KONAČNO Film o jasenovcu

(Poštovane Hrvatice i Hrvati, kako po priloženom možete vidjeti da sam danas primio ovu poruku sa molbom da ju prosljedim dalje, svim Hrvaticama i Hrvatima, a nakana je jasno izražena u dolje niže priloženoj poruci. Ovako nešto su Hrvati čekali - kao što su Židovi čekali preko 400 godina da se iz ropstva izbave - preko sedam desetljeća i vrijeme je da se ovo ostario. Drugim riječima: **DOŠLO JE**

NAŠE HRVATSKO VRIJEME i lijepo molim preko ovog portala sve Hrvatice i Hrvate da svojim prilogima priskoče u pomoć, pošalju svoj prolog gospodinu Jakovu Sedlaru kako bi on mogao ovaj velebni pothvat ostvariti na zadovoljstvo svih nas Hrvatica i Hrvata. Ne propustimo ovu priliku!

Uz naš hrvatski poZDrav: **BOG I HRVATI!**

Mile Boban, Otporaš. (žao mi je da se link nije otvorio, ali se vi svakako javite gospodinu Jakovu Sedlaru na priloženu e-mail adresu. Hvala.)

Josipa Bliznac

To:

Annie Boban <froate@hotmail.com>; Thu 1/21/2016 2:11 PM

You forwarded this message on 1/21/2016 5:47 PM

----- Prosljeđena poruka -----

Šalje: "Jakov Sedlar" <jakovsedlar52@gmail.com>

Poštovani gospodine .....,

Nakon 12 godina rada, prije nekoliko dana završen je dugometražni dokumentarni film "JASENOVAC-ISTINA". Redatelj filma je Jakov Sedlar, tekst su napisali Hrvoje Hitrec (prema djelima Novaka, Razuma, Vukića, Ivezića...) i Elyahu Tal (poznati izraelski povjesničar), tekst interpretiraju Dragan Despot i Sanja Marin, a film traje 60 minuta.

Po prvi put na jednom mjestu u mediju filma nalaze se mnogi nepoznati dokumenti vezani uz logor u Jasenovcu, ali ne samo onaj od 1941-1945, nego i od 1945. do 1951. kada je partizanski Jasenovac zatvoren.

Po prvi put donosimo sve relevantne dokumente o mistifikaciji oko broja žrtava, po prvi put će se vidjeti dva Pavelićeva pisma vezana uz Jasenovac i uz Židove, po prvi put će biti pokazan i dio filma kojega su Englezi snimili 1945., a koji daje neke sasvim nove podatke o broju žrtava.

Ovaj film temeljen je na činjenicama i na istini, a ne na bilo kakvim insinucijama ili pretjerivanjima s bilo koje strane. Jasenovac je jedna od bolnih točaka u hrvatskoj povijesti i napokon je donesena istina o njemu.

Film je, kao što smo rekli, završen. Međutim, za potpuni uspjeh i za pravu promociju potrebno je napraviti i englesku verziju filma. Preko te verzije imat ćemo priliku cijelom svijetu pokazati pravu istinu, a ne komunističke laži kojima je cijeli hrvatski narod optuživan kao genocidan. Izrada engleske verzije omogućuje i projekciju filma u Tel Avivu i New Yorku za Amerikance i Židove, kao i na nekoliko svjetskih tv postaje.

Izrada engleske verzije koju bi interpretirao slavni hollywoodski glumac Armand Assante stoji 49.000 USD. To je inače 1/3 regularne cijene jednoga takvoga glumca koji nam garantira prikazivanje i na nekoliko svjetskih tv postaje.

Moja molba vezana je za zatvaranje financijskih obveza za izradu engleske verzije filma. Svatko tko pomogne na ovome putu bit će istaknut na špici filma kao donator i kao onaj koji je omogućio da film izidje na pravi način pred svjetsku publiku. Također, imena donatora bit će otisnuta na posebnoj letku koji će biti dijeljen na svim premijerama. Osim toga, donatorima će biti poklonjen i dvd s potpisima autora filma.

Pošto se radi o povijesno važnom filmu koji govori o skrivenom dijelu hrvatske povijesti slobodni smo Vas zamoliti za pomoć.

Unaprijed Vam hvala.
Jakov Sedlar, redatelj filma

26-01-2016 03:42#735

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Pisati o Maksu Luburiću nije lako. Zašto?

Mnogi se to pitaju, a ja ću ukratko reći zašto nije lako pisati o Maksu Luburiću.

- 1.) Maks je rođen (6 ožujka 1913.) najprije kao Hrvat, od hrvatskih roditelja, oca Ljube, Ljubomira Luburića, majke Marije Soldo, udata Luburić. Na krštenju u crkvi sv. Ante na Humcu je dobio kršteno ime Vjekoslav i katoličku kršćansku vjeru.
- 2.) Roditelji Vjekoslava Luburića su bili, po obiteljskoj tradiciji toga vremena, imućni, tj. trgovački bogati.
- 3.) Obitelj Luburići su se u svim oblicima isticali svojim, tj. našim državotvornim hrvatstvom.
- 4.) Neprijateljima hrvatstva i Hrvatske Države Srbima obitelj Luburića je postala meta svih odmazda.
- 5.) Pred Božić 1918. godine srpski žandari su u Trebinju ubili hranitelja obitelji kuće Ljube Luburić, dakle Vjekoslavova oca.
- 6.) Vjekoslavu Luburić je tada bilo ni punih šest (6) godina, a svi smo mi imali šest (6) godina, pa se poneki od nas vrlo dobro možemo prisjetiti šta se je u obitelji događalo.
- 7.) Kako je Vjekoslav rastao, u isto vrijeme su rasla i sijećanja na tragičnu smrt njegova oca.
- 8.) U pučkoj školi na Humcu i u gimnaziji na Širokom Brijegu mladi Vjakoslav priča i upoznaje svoje školske kolega da su mu srpski žandari ubili oca i obitelj osiromašili.
- 9.) Mladi Vjekoslav Luburić se oštri i čeliči u svojoj hrvatsko državotvornoj ideji; piše plakate hrvatskog sadržaja, dijeli ih školskim kolegama, lijepi ih na školske klupe, idući iz škole kući, pješice, naravno, skoro na svakom stablu lijepi letke hrvatskog sadržaja.
- 10.) Srpskim žandarima to nije umaklo, te su počeli progoniti i zlostavljati mladog Vjekoslava Luburića.
- 11.) Što god više su srpski žandari jurišali na mladog Luburića, sve više i više Vjekoslav Luburić se

opirao njima, prkosio im, bunt se stvarao.

12.) Da bi srpski žandari ukrotili mladog Vjekoslava Luburića, izbacju ga iz svih škola tadašnje srpskokraljevske Jugoslavije.

13.) Mladom Vjekoslavu Luburiću ne preostaje ništa drugo nego napustiti svoje selo Radišići, svoju majku i obitelj, svoj Humac i svoj Ljubuški, te tražiti spas drugdje, kako bi spasio goli život.

14.) Vjekoslav Luburić je imao svojtu, ujca ili strica na Korčuli. Odlučuje ih je posjetiti. O tome je opširno pisao u DRINI br. 8/12, 1955. strana 291-312. Tko želi o tome više znati, neka klikne na: Konspiracija na Jadranu. Tu ćete saznati mnoge još nepoznate detalje o životi Maksa Luburića. Taj cijeli opis je izišao u 14 nastavaka.

15.) Mladi Vjekoslav iz Korčule, još bolje rečeno iz Dalmacije, ide za Zagreb. Tu upoznaje neke državotvorne Hrvate iz Dalmacije s kojima se je sprijateljio. Tu preko njih je saznao da neki od njih su čuvari Vladka Mačeka.

16.) Vjekoslava Luburića je uveliko zanimalo da vidi vođu Hrvata, dra. Vladka Mačeka. Bio je uporan i uz mnoge napore uspio je doći pred lice predsjednika HSS-e dra. Vladka Mačeka. Tko o tome želi nešto više znati, molim kliknite na: Prigodom smrti Vladka Mačeka. Tu ima 15 ili 16 nastavaka koje je general pisao u novini OBRANA 1965/1966.

17.) Tu u Zagrebu Vjekoslav je već saznao da u Mađarskoj postoji jedna hrvatska vojnička organizacija. nastojao je što više o tome saznati. Što god više je istraživao, tim više je dolazio u sve veće probleme.

18.) Odlučio je otići do Virovitice koja je graničila sa Mađarskom, u nadi da će tu nešto saznati. I saznao je da preko granice postoji jedno hrvatsko imanje na kojemu se vojnički treniraju Hrvati.

19.) Uz male poteškoće i čak vatrene okršaje sa kraljevsko srpskim pograničnim oružnicima, uspio je preći na mađarsku stranu.

20.) Tu se je maldi Vjekoslav Luburić već osjećao slobodnijim. Srpsko kraljevski oružnici su zahtijevali od mađarske pogranične straže da vrata tog Jugoslavena, kako ga je srpska straža nazvala. Naravno da Mađari nisu htjeli ni čuti za povratiti natrag mladog Vjekoslava Luburića.

21.) Tu je preko mađarskih vlasti Vjekoslav Luburić doznao gdje se nalazi taj hrvatski vojnički poligon Janka Pusta.

22.) Po svim saznanjima to bi moglo biti koncesm 1931 ili početkom 1932. godine.

23.) Vjekoslav Luburić je sada na vojničkom vježbalištu Janka Pusta za usavršavanje vojničkih vještina u rušenju srpsko/kraljevsje Jugoslavije a za oslobođenje i ostvarenje Hrvatske Države.

24.) Tu na Janka Pusti Vjekoslav Luburić - uz mnoge druge istaknute Hrvate - upoznaje i legendarnog Juru Francetića.

25.) Fure francetić tu, na tom hrvatskom vojničkom poligonu, daje Vjekoslavu Luburiću konspirativno ime MAKŠ, a Mkas Jure daje konspirativno ima LAZLO. Od toga dana pa do danas i dok bude postojala Hrvatska, Vjekoslav Luburić će biti i ostati više poznat kao **MAKŠ** nego kao Vjekoslav.

26.) Uzevši samo ovih 25 točaka o Maksu Luburiću biti će svakoj Hrvatici i svakom Hrvatu jasnije: Zašto nije lako pisati o Maksu Luburiću.

27.) Kako god je teško pisati istinu o Maksu Luburiću, još će biti teže njega u nekim filmovima glumiti. Glumiti Maksa Luburića se može samo iz jednog ugla, a to je **HRVATSKA**.

28.) Kako se još i danas mnogi ustručavaju spominjati ime Maksa Luburića, i bojim se da će to tako ostati sve dok se Hrvati ne oslobode krivnje hipoteke ustaških i hrvatsko/partizanskih očeva. Naši očevi nisu ništa krivi. Prvi su se borili iz uvjerenja za Hrvatsku Državu, dok su se drugi prijevarom borili protiv svijee Hrvatske Države. To su činjenice koje možemo požaliti, ali ne i ignorirati.

29.) Zato je genera Drinjanin bio taj koji je pobijedio sam sebe i shvatio da Hrvatska pripada Hrvatima a ne Ustašama i hrvatskim partizanima.

30.) Zato je general Drinjanin u suradnji sa drom. Miljenkom Dabom Peranićem izdao PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA, koja je tiskana u Istarskoj DRINI br. 3/4 1964.

Ako netko želi da se nastavi dalje, neka se javi i ostavi poruku kao komentar. Ja ću tada nastaviti gdje sam stao, a to je broj 30.

PoZDrav svima. Mile Boban, Otporaš.

27-01-2016 14:27#736

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ULOGA HRVATSKOG VOJNIKA U DOMOVINSKOM RATU I NJEGOVE MUKE!

(Jedan vojnik Domovinskog rata koji redovito prati i čita ovu stranicu o Maksu Luburiću mi je upravo poslao ovaj link da pročitam i usporedim borbu, žrtvu, patnje i muku hrvatskog vojnika Domovinskog rata i hrvatskog vojnika HOS-a rata NDH. Otvorio sam i pročitao ovaj link i mogu iskreno reći da je ljuba za našu Hrvatsku bila ista vojnika Nezavisne Države Hrvatske i vojnika Domovinskog rata RH. Zato trebamo poštivati i jedne i druge, jer i jedni i drugi su se borili za isti cilj, a to je naša Država Hrvatska. Vojnik Domovinskog rata je samo nastavio ondje gdje je vojnik NDH stao.

SLAVA PALIMA A ŽIVI NA OKUP! Otporaš.)

Wed 1/27/2016 9:14 AM

Čika Mile, jedan od mojih tekstova!

<http://hrvatskoobrambenostivo.com/20...maj-se-za-rat/>

--

<http://hrvatskoobrambenostivo.com/>

28-01-2016 01:44#737

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PITANJE RATNIH OZLIEDJENIKA JE PITANJE NAŠEG OBRAZA, ČASTI I OBVEZE

(Pismo Maksa Luburića, generala Drinjanina od 20 prosinca 1951. godine Hrvatima u izbjeglištvu. Ovo pismo se ne nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA". Izvor: "DRINA" br. 9 prosinac 1951., st. 16-17-18-19. Pročitati ovo generalovo pismo koje je on pisao prije šesdeset pet (65) godina, podsjeća nas na današnju situaciju u Hrvatskoj gdje bivša vlada bivšeg premjera Zorana Milanovića nije htjela ni čuti o poštekoćama i zahtjevima hrvatskih ratnih ozliedjenika Domovinskog rata RH. A kako je tek bilo tada u hrvatskoj političkoj emigraciji kada su se Hrvati bojali izjasniti da su Hrvati, a kamo li novčano priskočiti u pomoć hrvatskim ratnim ozliedjenicima rata nezavisne Države Hrvatske, NDH. Što se osobno mene tiče, ovo ističem da se zna i da se ne zaboravi, u mojim mogućnostima, ja nikada nisam odbio pomoći hrvatske potrebe u mojoj dugoj političkoj emigraciji. Mile Boban, Otporaš.)

General DRINJANIN:

STARE RANE I NOVA GODINA

Svaki dobri gospodar pri završetku godine pravi bilansu svog godišnjeg rada, da bi tako lakiše mogao napraviti plan za novu godinu.

Naši će politički planovi zavisiti o mnogobrojnim vanjskim snagama, uplivima i događajima. O tome će govoriti zvani i još više nezvani. Nu, ima jedno pitanje, o kome će malo tko govoriti, iako bi morali svi nešto reći i još više učiniti.

Radi se o našem najbolnijem pitanju: ratnim ozliedjenicima i nemoćnicima. To pitanje je izvan okvira drugih snaga. Zavisí samo i jedino o nama, pa ga zato trebamo i sami riješiti svojim vlastitim snagama.

Ne govorim onima, koji su radi svoga stranačarskog uvjerenja u načelu protiv heroja našega rata. Govorim među nama, pa ćemo odmah prieći na stvar; i iznieti jednostavno problem kao jednu vojničku operaciju.

MI SMO PROTIV PROSJAČKE INTERVENCIJE TOGA PITANJA

Hrvatske Oružane Snage su oružani dio hrvatskoga naroda, koji služi za obranu Domovine, kako uglavnom svoje krvi, tako i ulogom umnih sposobnosti i materialnih dobara. Zato je Domovina dužna brinuti se za te svoje sinove.

U borbi za Domovinu pali heroji ponos su i čast narodu. On ih pjeva u pjesmama i slavi u tradíciji, podiže im spomenike, odgaja podmladak u štovanju njihovih vrlina i vitežtva. Brine se za siročad i nasljednike, favorizira ih u javnim službama i častima. Priredjuju se vjerske, patriotske i vojničke manifestacije u čast palima za Domovinu. Sve civilizacije, svi režimi i sve epohe i na svim

kontinentima, odavali su počast svojim mrtvima, posebno to čine vjernici Krista i Alaha.

Ratni ozliedjenici se nalaze izmedju palih i zdravih. Imaju pravo na sve časti, koje se ukazuju palima, jer su padali i bavali ranjeni. Dali su sve i imaju pravo tražiti od Domovine sve. Nu, još su živi, iako su izgubili zdravlje, mladost, mnogi ruke, noge, vid; skoro svi zdravlje, a većina i svoje mile i drage, ognjišta i imetak. Na kraju su izgubili i svoju Domovinu i Državu, sredstva za obranu Domovine u rukama naroda. Time su izgubili i svoga zaštitnika i dužnika, (sada) kada bi ga DVOSTRUKO TREBALI.

Ratni ozliedjenici imaju svoja prava, jer su izvršili svoju dužnost. Zato govorimo o NAŠIM DUŽNOSTIMA PREMA NJIMA. Zato smo protiv rješenja tog pitanja na bazi prosjačtva, milosti i slučaja, kako bi mnogi, vjerujem i dobronamjerno, htjeli stvar riješiti.

U NAŠOJ SAVIESTI JE NAŠA SNAGA

Nezavisna Država Hrvatska je bila najidealnije sredstvo u rukama hrvatskog naroda u obrani njegovih prava i u vršenju njegovih dužnosti. Mi smo bili jako ponosni, kada smo u Zagrebu gledali ratne i druge ozliedjenike u novim odorama, u dobrim domovima. Poglavnik je bdio nad njihovom sudbinom. Kada smo izgubili svoju Državu i bili okupirani po srbokomunistima, tisuće je ratnih ozliedjenika bilo pobijeno po domovima i bolnicama. Ostatak se spasio i nalazi se u slobodnom svijetu, skupa s nama, drugim pripadnicima Hrvatskih Oružanih Snaga.

I kao što se smatramo obvezanima, našom savješću i položenom prisegom, kao pripadnici Hrvatskih Oružanih Snaga, tako i najbolji dio nas, naše ratne ozliedjenike smatra dielom nas samih. Naša obveza je još samo pojačana činjenicom, da nam je Domovina zarobljena. Tako moramo smatrati još jačom i svoju obvezu prema njima, koji su sve dali Domovini i nama što je za uzor u pogledu vjernosti i vjere. Oni su izvršili svoju dužnost i zato su ratni ozliedjenici. Mi se spremamo izvršiti svoju dužnost i sutra možemo biti ratni ozliedjenici i nemoćnici.

Je li se ikada dogodilo u obkoljenoj tvrđavi, da je nekome bilo uzkraceno nešto, dok su drugi živjeli u izobilju? Da li je ikada naš hrvatski vojnik uzkratio zadnji zalogaj kruha ili guralj vode svome drugu? Da li danas živimo u boljim prilikama i da li nismo dužni i sada sledit taj vitežki i plemeniti primjer? Ako ima dobra, i ima naše braće, koja su jučer bila spremna platiti glavom spašavanje jednog ranjenog druga, zar se može sumnjati, da smo dužni i danas spašavati svoje drugove u oružju, svoju pravu braću, od gladi i tuberkuloze, vlasti Tita i zime?

Za razliku od naših neprijatelja komunista, koji su potukli svoje vlastite ranjenike, da se rješete tereta, mi, koji smo vjernici Krista i Alaha, moramo i po vjerskim svojim uvjerenjima sve učiniti, da pomognemo potrebne. I kada nam je to i dužnost, tada nam savjest i sviest nalažu, da sve učinimo. ETO TU JE NAŠA SNAGA.

GORKA PREDBACIVANJA SVAKODNEVANA SU POJAVA

Budimo izkreni. Koji od nas nije dobio pismo kojeg invalida? Mi smo ih dobili na stotine. Šta kažu? Evo par izvadaka iz nekoliko karakterističnih:

" Sve komisije za izseljenje (Ovdje moram pojasniti novom našom hrvatskom naraštaju koji su imali tu sreću pa nisu bježali preko granice, u tuđe zemlje, Austriju, Italiju i Njemačku, da samo spomenem ove tri, šta uistinu to znači "Sve komisije za izseljivanje..." Kada si već u ovim zemljama kao izbjeglica, strpaju te u logore za izbjeglice i tu stojiš ili ostaneš dok ne emigriraš dalje, ponajviše

u prekomorske zemlje. Da bi mogao emigrirati dalje, moraš proći kroz ovu gore spomenutu komisiju. Ako nisi zdrav, ili fizički nisi dovoljno jak, starost i sto drugih čuda, nisi kvalificiran za emigrirati u zemlju za koju si papire pravio. Često puta ti daju neku spravu za tegljenje koja pokazuje tvoju snagu. Kunem se da sam ja lanac prekinuo kada sam jednu takovu spravu potegao. Odmah su mi rekli da sam kvalificiran. Ja sam papire pravio za Francusku. Na ovaj način i tako su se birali zdravi, snažni, mladi i sposobni za rad za izgrađivati tuđe zemlje, mo. Otporaš) pipaju najprije mišice. A ja nemam ni ruke. Da li moram krepiti kao pseto"?

" Nalazim se dva kilometra od Titine granice, ostavljen od Boga i čovjeka. Prošao sam sve frontove, ranjen bio tri puta. Imam sva odlikovanja. I danas umirem od glada i zime. Sedma godina u baraci. Nemam noge i živim od onoga , što dva druga ratna ozliedjenika ponešto privrede ili od ukradenog krompira."

Da li ste čitali u "Hrvatskom Glasu", (novina, glavno glasilo HSS koja je izlazila u Winnipegu, Canada, mo. Otporaš) kako pišu invalidi i potpisuju to svojim imenom, da umiru od tuge, tuberkuloze i ostavljeni bez same vjerske utjehe, dok naša gospoda raztjeravaju hrvatsku sirotinju po Munehenu s njemačkom policijom, jer nisu glasali za njihovu predsjedničku garnituru."

" Nas pet svjedočimo, ako treba svojim životima, da nam je nudjeno po kilu putra, ako glasamo za jelićevsku listu. (Dr. Branko Jelić osnivač (1909-1972) je bio predsjednik Hrvatskog Narodnog Odbora, te se odmah distancirao od Ustaškog Pokreta. U ono pakleno doba, odmah iza rata, Titina Ozna/Udba i njihovi doušnici/pomagači sa svim diplomatskim osobljem su usko surađivali sa svim stranim službama i prstom upirali na svakoga Hrvata da je Ustaša i da je bio u HOS. Mnogi su zanijekali (kao što je i sv. Petar zanijekao tri puta Isusa) da su bili Ustaše i da su bili hrvatski vojnici samo kako bi se spasili izručenja Titi na klaonicu. Trebalo je u ta paklena i teška vremena izdržati. Mnogi Hrvati su da se spase otišli u Francusku Legiju Stranaca. U to sam osvjedočen jer sam nekima bio tumač, prevodilac, mo. Otporaš) Inače, nema ništa."

" Ne, nije nas nitko posjetio. Čuli smo da iz Salzburga idju u Rim na neki Kongres, čujemo i o putovanjima u Munehen, o političkim sjednicama, odborima, novim knjigama i memorandumima, ali mi za njih ne postojimo od časa od kada smo izgubili snagu i mladost u borbi za Boga i Domovinu."

" Javljaju nam, da je skupljeno na priredbi 215 dolara za nas, ali mi ni od toga, ni od drugoga, ne ćemo ništa vidjeti. Ali zato je bilo banketa, putovanja, političkih manifestacija i zdravica. "

"Ne vjerujem ni Vama, ni drugima, ne vjerujem nikome, jer svi obećavaju i nitko nam ništa ne daje."

Koliko je istine u tim gorkim predbacivanjima, koja su uperena protiv svih nas, jakih i slabih, velikih i malih, svećenika i vjernika, svih stranaka i svih boja. Optužbe padaju godinama. Da li su bile nepravedne, da li su bile prestroge? Svi imamo svoju savjest i na nju se volimo pozivati, ako ništa pametnijega ne znamo kazati. Nu tim ratnim ozliedjenicima nije dosta. Traže se djela, da njima opovrgnemo optužbu. Vjerujem da ima pesimizma; ima i zdvajanja ima i uveličavanja, ima i netočnog optuživanja.

Bilo kako bilo, problem je tu i treba ga riješiti.

JEDAN KONKRETNI KORAK PREMA riješenju problema je osnivanje Odsjeka za ratne ozliedjenike i nemoćnike pri STARJEŠINSTVU HRVATSKOG DOMOBRANA u BUENOS AIRESI. Jedan sretan izbor je bio u osobi pukovnika Štira, čestitog o poznatog hrvatskog častnika i prokušanog borca za očuvanje NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE. Jedan svjetao primjer

požrtvovanosti naše emigracije u Argentini, koja se odazvala Odsjeku i pukovniku Štiru.

Svi ste čitali izvješća u novinama, a i k tome i mnogobrojna pisma ratnih ozliedjenika. Jedni se zahvaljivali, drugi nas sokole, treći nas mole da im objavimo pisma.

Najpotresnije je pismo M.J., (**šteta što se nikada neće znati too stoji iz ovih inicijala "M.J.", mo.)** koji nam kaže, da mu je sada pravo pri srcu, pa maker nikad ništa ne dobio. Nije dobio ništa, ali mu se vratila vjera u svoje zapovjednike, u našu stvar, jer je vidio da smo poduzeli nužne korake. Bog svojih ne ostavlja, tako veli. Podsjeća nas na slavne dane borbe za Državu. Radi se o poznatom dočastniku i izvrstnom borcu. Kako i divine rieči koje je izgovorio taj bistri seljački sin: "Znaš Zapovjedniče, da nekada po pola godine nismo dobili plaće, ni pare niti duhana, da smo u krpetinama predeverali zimu, da toplog rublja nismo ni vidjeli, da četiri godine nismo spavali u krevetu. Dvije godine nisam bio na dopustu. I kada nije streljiva, probijali smo se bajunetima, jer smo vidjeli svoje zapovjednike s nama. Vjerovali smo u njih. Tako mi nekako danas pada kamen sa srca, jer vidim da nas ima i da gismo ostavljeni na milost i nemilost".

Nije običaj da generali kade pukovnicima, iako ni protivno nije običaj kod nas. Nije običaj, da se u novinama međusobno hvalimo. Pa ipak smatram potrebnim, jer me to mole ratni ozliedjenici, da izrazimo našu hvalu i priznanje pukovniku Štiru. Pridružujemo se zahvalama ratnih ozliedjenika i mi svi, iz perspective gladne Europe znamo ocienuti rad Domobrana i pukovnika Štira.

IDEMO KORAK NAPRIED

Mjesto kilometarskih, sentimentalnih farizejskih filozofiranja o bratstvu, jedinstvu i slozi, učinimo nešto pozetivno! Razkokadali smo se o dobrim vrlinama samih sebe, o demokraciji, humanism, o političkom katalicizmu, osnovali smo masu odbora, stranaka, pokreta i grupa. Bog dao zdravlje nama svima, pa nam se izpunile želje, iluzije, ambicije! Priedjimo preko toga i učinimo još nešto, što će nam zaista pribaviti ugled kod "malog naroda", o kojem toliko govorimo. Učinimo nešto inteligentno, mjesto da nabijamo jedan drugome u pamet priču o teškim i pretežkim intelektualcima. Ratnim je izbjeglicama dosta promidže, retorike i nitko više ne vjeruje u rieči.

DAKLE, MORAMO DJELOVATI

Treba postrojiti "Savez Hrvatskih Ratnih Ozliedjenika". Postaviti mu na čelo starijeg ozbiljnog častnika. Postrojiti povjereništvo od samih zainteresiranih. Organizirati stvar odozdo, s ljudima od povjerenja, inicijative. Kao što se mora vojska stvarati planski, tako se mora plan ski voditi i brig o onima, koji padaju u toj borbi. Tada nam se neće moći ništa predbaciti. Nećemo se izlagati, da se na nas bace blatom, niti ćemo se trebati nabacivati, niti ogradjivati.

VJERUJEMO U SVIEST EMIGRACIJE

Emigracija je izvarana. (**Ovo general govri samo šest i pol godina druge hrvatske političke emigracije, dakle, prosinac 1951. Kako je kasnije bilo, bilo je mnogo puta gore. Mnogo novih emigranta, mnogo novih stranaka, mnogo novih potreba i zahtijeva, mnogo kupljačina, mnogo prevara, mnogo uzajmnog nepovjerenja, itd. To znamo mi koji smo vrlo maldi došli u emigraciju, a sada u njoj i ostarili, i malo nas je danas živi koji bi htjeli hrvatskim naraštajima ostaviti naše dojmove, naše emigrantske patnje, naše uspomene i naša nastojanja u tuđim zemljama kako pomoći hrvatskome narodu u porobljenoj Domovini Hrvatskoj. Mo. Otporaš.)** Mi smo zarobljeni i strpani u Jugoslaviju, a sve to pomoću novaca emigracije. Tukli su žicu "Banovi" i tuku je sada predsjednici za "slobodnu Hrvatsku", a misli se na novu Jugoslaviju. (**Moglo bi se reći da ovdje general misli, kada kaže: "Tukli su žicu "Banovi"...na vodstvo HSS-a, jer su oni uistinu djelovali u ime hrvatstva a**

šurovali obilato sa jugoslavenima svih vrsta. Mo. Otporaš.)

Čestite rodoljube Chicaga stajalo je tišuće dolara da "vodja" dodje u Ameriku, pa da tamo obtuži Ustaše, da su mu napastovali kuharicu. (Treba pročitati dra. Branka Pešelja članak: "S PREDsjedNIKOM MAČKOM (tako piše u HR, mo) U EMIGRACIJU" u Hrvatska Revija, br. 4 prosinac 1970., str. 757-812. Tu u tom opisu od preko 50 stranica dr. Pešelj točno opisju kako je on tražio od Američkih Hrvata da mu pošalju novac u Paris gdje je on živio s drom. Mačekom sve do polaska u Ameriku 18 kolovoza 1947. godine. Mo. Mile Boban, Otporaš.) O novcima emigranta pišu se "Hrvatsko Antunovo" i slično štivo. No, nemojmo biti nepravedni. Hrvatski je čovjek davao, daje i davit će. Izvarali su ga, varaju ga i sada, ali je na nama da spriječimo to ubuduće. Hrvatski će čovjek dati za svoje rathe ozliedjenike. Treba se pobrinuti, da to u njihove ruke dodje. Eto, tu je problem.

Pred nama je godina 1952. Pitanje ratnih ozliedjenika je pitanje našeg obraza, časti i obveze. Ratni ozliedjenici su izvršili svoju dužnost, izvršimo i mi pred njima svoju!

NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE DRINA.

"DRINA" u ovom broju izmedju ostalog donosi: članke Poglavnika, dra. Ante Pavelića; Predsjednika Hrv. Drž. Vlade Dra. Džaferbega Kulenovića; ministra prosvjete Dra. Andrije Ilića; generala Drinjanina; pukovnika Pušića; Dra. Branka Marića i "Božićni Prolog".

General Drinjanina.

31-01-2016 17:31#738

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

KRIV SAM

(Izvor ovog članka je iz časopisa **OTPOR, br. 4. 1979.** godine. Potpisao ga je "**Razočarani Delivuk**". Delivuk je lik jednog ratobornog i državotvornog Hrvata iz romana Marije Jurić, Zagorke. On se je u svoje vrijeme i u odrazu onoga vremena borio za oslobođenje Hrvatske bilo od Austrohugarske Monarhije, bilo od osmanlija protiv osvajanja Bosne i Hercegovine. U svojoj teškoj i mukotrpnj borbi razočarao se u državotvornost labavih Hrvata. Tako se on u jednom izvještaju potpisao "**Razočarani Delivuk**". Ali ovaj "Razočarani Delivuk" nije bio iz romana Marije Jurić Zagorke, nego je bio Hrvat, oženjen francuskinjom, šestero djece, sebe i svoju obitelj stavio u službu Hrvatske, pa kako je sam sebe i svoju obitelj žrtvovao hrvatskoj stvari, nastojao je - tako - da i drugi Hrvati čine isto. Drugi Hrvati su imali druge (ili svoje) razloge ne žrtvovati se u tolikoj mjeri za hrvatsku stvar koliko se je žrtvovao "**Razočarani Delivuk**". Tako je poslije polnočne sv. Mise za Božić 1978.godine u San Jose, Californija, na parking došlo do polemike i razgovora o hrvatstvu. Začetnik tog razgovora ili te polemike je bio sada pok. Branko Kujundžijić (1935-2006) iz okolice Imotskog. Par godina kasnije se je saznalo da je taj Branko bio suradnik jedne (ili više) strane službe, što na znači da je bio u službi YU Udbe, ali znači za sigurno da sve tajne službe svijeta moraju usko surađivati preko Interpola sa svim tajnim službama svijeta, pa tako i sa YU Udbom. Nedavno smo imali priliku čitati izvještaj američke tajne službe poslije punih 40 godina gdje iznose

da Zvonko Bušić nije stavio onu bombu koja je uzrokovala smrt jednom američkom redarstveniku. Uzevši ovo u obzir i ovaj gore opis "**Razočaranog Delivuka**", unosi se sada malo više svijetla i istine **KAKO JE DOŠLO DO NJUJORSKIH PROCESA DRŽAVOTVORNIM HRVATIMA HRVATSKOG NARODNOG OTPORA!** Zato se u potpunosti može razumjeti i nedavni odgovor kćeri Ive/Drine svojemu Tati: "Tata, svi mi tebe razumijemo, ali ti nas ne razumiješ. **"TI NISI PATO ZBOG NAS, ALI SMO MI SVI PATILI ZBOG TEBE."** To su riječi moje kćeri Ive/Drine izgovorene meni u mojoj kući u ponedjeljak 3 kolovoza 2015., poslije slavlja i veselja prilikom naše pedesetogodišnjice (50) braka. Otporaš.

Čika Mile, pročitao sam tekst, i zadržtao sam jer je to preslika svega onoga što se događalo, tom čovjeku a jednako se danas događa svima nama u Domovini. Nema nikakve razlike u ničemu...

Nijanse su samo te, što je neko drugo vrijeme, no ako se uzme ona Einsteinova- Vrijeme je relativno!, ostaje nam da se zamislimo, i upitamo kamo ide ova naša Domovina. Danas je manja no ikada. A jednak je progon možda još i žešći, jer su tajne službe stasale, u pogon zla, koji uništava našeg malog čovjeka ..Zato sam stavio sliku, današnje i nekadašnje Hrvatske ...jednako mi je su srcu, ali jako boli čitati ove riječi iz teksta. Ne zato što istina boli, već zato što nas gaze svi a PRAVEDNICI SMO, pred Bogom, i svijetom!!

Hvala za ovaj tekst..podijelio sam ga u 20- ak Domoljubniuh grupa.Izvrstan je.

<http://hrvatskoobrambenostivo.com/2016/01/31/kriv-sam/>

Pozdrav iz slavonske prerije!

Ivan!

31-01-2016 18:43#739

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

NIJE IZDAJNIK ONAJ HRVAT koji je mislio, da se ispred talijanskog nasilja i četničkog noža spašavati u lažnoj "Narodno Oslobođilačkoj Vojsci", pa makar ova i izvršila izdaju hrvatskih interesa pred Beogradom, kao što nije izdajnik ni onaj hrvatski proleter, koji je zaista pošteno mislio, da je komunizam jedini, koji se bori za njegove klasne interese, za njegov boljitak. Nije izdajnik, najmanje, onaj Hrvat, koji nas pobija radi osobnih, ideoloških, stranačkih i inih razloga tako dugo, dok se nije poslužio neprijateljima i u njihovoj službi štetio vitalnim interesima naroda ili životu Hrvata. Kaže Maks Luburić u Okružnom Pisami 1961. godine.

Read More at <http://otporas.com/okruznica-general...anina-iz-1961/>, Written by , Copyright © Otporaš

08-02-2016 05:29#740

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVLAČENJE HRVATSKE VOJEKE PREMA AUSTRIJI, piše Vjekoslav Luburić, general Drinjanin (1)

3. POGLAVLJE - strana 37-64, hrvatsko izdanje.

Chapter 3. The End of The Croatian Army, st. 43-71 **"OPERATION SLAUGHTERHOUSE"**, Dorrance & Company, Philadelphia 1970., strana 43-71

(Prijepis iz knjige "Hrvatski Holokaust" II. Zagreb, 2001. Ovdje ću u nastavcima iznijeti očevidni i živi opis **"Kraj Hrvatske Vojske"** kojeg je napisao očevidac mnogih dogodovština povlačenja Hrvatske Vojske prema Austriji, zadnji Zapovjednik HOS-a NDH general Vjekoslav Maks Luburić. On je ovaj izvještaj napisao i dao ga profesoru Ivanu Prceli točno na Veliku Gospu, 15 kolovoza 1967. godine da objavi u gore najavljenom spomenutoj knjizi. Na svu žalost general Drinjanin nije imao priliku živ dočekati izdanje te knjige na engleskom jeziku, jer ga je Udbin agent i plaćenik Ilija Stanić ubio 20 travnja 1969. godine. Mo. Otporaš.)

Povlačenje Hrvatske vojske prema Austriji.

Ožujak 1945. Hrvatska južna vojska potukla je elitne partizanske jedinice u nizu borbi u Bosni.

Sredinom travnja 1945. Hrvatska obavještajna mreža otkriva da njemački Wehrmacht planira povlačenje iz Hrvatske.

30. travnja. Hrvatska vlada stvara konačnu odluku da će napustiti domovinu i izbjeći pružanje šireg otpora da poštedi civilno pučanstvo od angloameričkih zračnih napada i od osвете partizana i bivših srpskih četnika koji su se okupili oko Tita.

1. svibnja, Odluka vlade priopćena je Glavnom Vojnom Stožeru.

Generali su izradili u potankosti plana povlačenja preko Slovenije u Austriju i predaje Britancima, pozivajući se na status ratnih zarobljenika prema odredbama Ženevske i Haške konvencije.

5. svibnja. Državni ministar Vrančić i kapetan Vrkljan odlaze za britanski Glavni stan da zatraže od britanskoga zapovjedništva da primi predaju Hrvatskih oružanih snaga.

6. svibnja. Hrvatske oružane snage započinju evakuaciju Zagreba.

7. svibnja. **Južna vojska** povlači se prema sjeveru i zaobilazi Zagreb.

7. svibnja. General Luburić uvečer se vraća u Zagreb da evakuira najspremnije jedinice koje su željele boriti se do zadnjega čovjeka.

8. svibnja. Sam general Luburić u zoru se povlači prema Sloveniji. Prve partizanske jedinice ulaze u Zagreb.

7*-12. svibnja. Prethodnice Oružanih snaga i građana koji su im se pridružili stižu u Sloveniju i Austriju bez posebnog ometanja od komunističkih snaga, koje su hrvatske elitne jedinice posvuda natjerale na uzmak. Rasulo njemačkog Wehrmachta za Balkan prouzrokuje zakrčivanje cesta sve od Zagreba do Celja u Sloveniji.

12. svibnja. Hrvatsku mirovnu misiju zaustavlja kapetan Crawford u Forliju u Italiji. Zato nije uspostavljena nikakva izravna veza s Glavnim stanom britanskog vojskovođe maršala Montgomeryja u Caserti.

14-15. svibnja. Hrvatske oružane snage i pridruženi građani stižu do britanskih položaja u Austriji.

15. svibnja. Hrvatski predstavnici (Herenčić, Crljen i dr.) prihvaćaju britanski zahtjev o bezuvjetnoj predaji.

16. svibnja. Započinju pokolji vojnika i građana.

Svibanj*-kolovoz 1945. Diljem Jugoslavije provode se "marševi smrti" hrvatskih ratnih zarobljenika i gražana.

Kolovoz 1945.*jesen 1947. Pokolji se nastavljaju, dok austrijski i talijanski socijalisti vraćaju hrvatske izbjeglice u Jugoslaviju.

Tijekom ožujka 1945. naše Hrvatske oružane snage (1) Na dnu ove stranice je bilješka priređivača ove knjige koju prenosim ovdje za bolje razumijevanje: "(i) Bez obzira što neprijatelji, protivnici ili kritičari govore, pišu ili misle o djelovanju generala Luburića za vrijeme Drugog svjetskog rata, urednici ovog djela misle da je bit no uključiti njegov iskaz o događajima i uzrocima koji su vodili prema predaji Hrvatske vojske 1945. godine Luburićev iskaz daje uvid u tragediju te godine, koji bi inače nedostajao u ovom prikazu lanca uzroka i posljedica koji čine stvarnost te velike hrvatske katastrofe. Ovo je više nego bilješka za povijest, ovo jest povijesno svjedočanstvo, zapravo nepatvoren opis onoga što se stvarno zbilo u posljednjim danima rata na ovim prostorima." Kraj bilješke) vodile su na sedlu Ivan-planine u jugoistočnoj Bosni niz teških borbi protiv partizana koje je predvodio Josip Broz Tito. U ovim krvavim okršajima Hrvati su potukli elitne partizanske trupe, koje su bili izvježbavali Englezi i Amerikanci, opskrbili ih u Egiptu i Italiji te ih onda prevozili na Balkan. Premda je partizansko naoružanje bilo bolje, topništvo koje smo mi imali bilo je kadro da nadjača njihovo i da ih potuče u napadima koje su vodile motorizirane i tehničke "crvene" udarne jedinice. Hrvatski domoljubi bili su otkopali sakrivena skladišta oružja, i to neka još iz rata 1914-1918. Premda je ovo oružje i streljivo bilo zastarjelo, njime su se služile nedavno opremljene policijske postrojbe koje ranije u ovome ratu izvojevahu posebne pobjede protiv partizana i četnika.

Naš lijevi bok prostirao se preko Ivan-*planine. Ovdje smo pripremili obrambene položaje i organizirali pomične jedinice koje podržavaše vezu između brojnih hrvatskih policijskih skupina u zapadnoj Hercegovini i naših odreda u jugo-*zapadnoj Bosni. Pomoć koja im je stizala iz Glavnoga stana, omogućila je rakićanskoj vojsci, pod zapovjedništvom pukovnika Dragičevića, (**Mislim da bi to mogao biti Fra. Berto Dragičević, jer se je upravo njemu general Luburić javio iz Francuske 1948. godine, mo. Otporaš.**) i šujićkoj vojsci da se bore protiv raznih ofenziva koje su partizani vodili protiv našeg boka.

Neprestana izletna nadgledavanja naših položaja na Ivan-*planini, koje sam ja izvodio, bila su za mene posebno jamstvo da bismo ovdje mogli čvrsto izdržati protiv deset potpunih partizanskih divizija. Koncentracija od 100.000 vojnika na ovome sektoru osiguravala bi naš bok protiv napada svih jugoslavenskih komunista i srpskih šovinista na Balkanu.

Onaj dio naše fronte koji je bio raspoređan oko Banja Luke bio je također čvrst kao stanac-kamen. Ja sam uspostavio postrojbe u srednjoj Slavoniji i na prostorima između Gradiške, Dubice i Sanskoga Mosta. Ovi komandosi osiguravali su nesmetan prolaz trupa i materijala iz Broda do

Zagreba. Tako su otvorene bile veze između Južne i Sjeverne vojske te također i one koje su povezivale Srijemski front u istočnoj Slavoniji s našim glavnim gradom Zagrebom. Na sjeveru, general Moškov je pod svojim zapovjedništvom imao izabrane jedinice Pavelićevih Tjelesnih zborova. Ove trupe, skupa s divizijama veterana iz ogorčenih borbi duž Drine, pod zapovjedništvom generala Bobana, podržavale su frontu protiv ruskih i bugarskih masa koje su provodile svoje koncentriranje na toj ratnoj pozornici.

Nastavlja se.